Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XX, Seria II, nr. 4674 | 6 PAGINI — 30 BANI | Vineri 29 mai 1964

Iată prima „șarjă" de cireșe a lunii mai. G.A.S. Mogoșoaia s-a înscris cu prima recoltă de 11 000 kg

Foto: AGERPRES

Succese în întrecerea socialistă

Colectivele întreprinderilor industriale obțin noi succese în întrecerea socialistă în cinstea zilei de 23 August.

DEVA. — Oțelarii de la Combinatul siderurgic Hunedoara au elaborat cea de-a 50 000 tonă de oțel Martin și electric dat peste plan de la începutul anului.

La baza acestui succes stă munca entuziastă a întregului colectiv de oțelari și măsurile aplicate de ei pentru folosirea cît mai rațională a capacităților de producție. Reparațiile la cuptoare s-au executat după metode avansate și cu o pregătire minuțioasă, ceea ce a făcut ca durata de staționare să fie mult redusă față de cea planificată. La reparația cuptorului nr. 1 de la oțelăria 2, de pildă, timpul afectat acestei lucrări a fost redus cu 15 zile, obținîndu-se pe această cale mai mult de 10 000 tone de oțel.

IAȘI. — Noi realizări sînt zilnic raportate și de către colectivele întreprinderilor din regiunea Iași. Textiliștii ieșeni, de pildă, au obținut de la începutul anului, peste sarcina de plan, 10 500 kg fire, realizînd astfel unul din angajamentele luate pînă la 23 August.

În aceeași perioadă fabricile și uzinele din regiune au mai livrat peste plan 56 300 metri pătrați țesături, aproape 10 000 bucăți tricotaje, 187 miliarde unități internaționale penicilină și derivați, 300 tone ulei comestibil și alte produse și au obținut economii peste plan.

(Agerpres)

Cu fonduri proprii

Cooperativele sătești din 8 regiuni ale țării își desfășoară în momentul de față activitatea economică numai cu fonduri proprii, fără a mai apela la credite bancare. Astfel, peste 90 la sută din numărul cooperativelor sătești din țară se autofinanțează, fondurile proprii ale acestora fiind la sfîrșitul trimestrului I al anului cu 13,7 la sută mai mari decît în aceeași perioadă a anului trecut.

(Agerpres)

O clipă de care ne vom aminti întotdeauna

Cronică de campanie

● Prin repartizarea rațională a forțelor de muncă la prășit — o viteză de lucru sporită ● În întrecere — toate brigăzile de cîmp

— Esențialul a rămas neschimbat — spunea tovarășul inginer Emil Bălăuță, președintele Consiliului agricol raional Brăila. Dacă urgentarea lucrărilor de întreținere era impusă, pînă de curînd, îndeosebi de necesitatea păstrării apei în sol, acum, după căderea ploilor, ne preocupă combaterea buruienilor. Și fiindcă s-a redus numărul zilelor bune de lucru, folosirea „ferestrelor" dintre ploi și mobilizarea unor forțe sporite la executarea răritului și a prașilelor constituie preocuparea permanentă a majorității mecanizatorilor și colectiviștilor din raionul nostru. Un exemplu îl constituie gospodăriile colective din raza de activitate a S.M.T. Viziru, care pînă spre sfîrșitul săptămînii trecute au executat prașila întîi mecanică pe întreaga suprafață de 2 090 de hectare cu floarea-soarelui și pe jumătate din suprafața de 8 500 hectare cu porumb; prașila întîi manuală pe 2 000 hectare cu floarea-soarelui și 3 900 hectare cu porumb.

Mai sînt însă gospodării colective în care ritmul lucrărilor de întreținere nu se desfășoară la nivelul forțelor și posibilităților existente. Așa stau lucrurile la G.A.C. din Pitulați, Cotu-Lung, Cioara-Doicești, Țibănești, Osmanu. În aceste unități și în altele este necesară și posibilă intensificarea ritmului de desfășurare a prașilelor mecanice și manuale. Consiliul agricol raional a și luat în această direcție o serie de măsuri printre care aș aminti redistribuirea mijloacelor mecanice în funcție de necesitățile fiecărei gospodării colective și o îndrumare mai operativă a fiecărei unități, îndeosebi în ceea ce privește organizarea muncii.

Principalul obiectiv al întrecerii — calitatea lucrărilor

Pe tovarășul Titus Șerban, inginerul agronom al gospodăriei colective din Tichilești, l-am găsit pe cîmp la una din tarlalele gospodăriei colective.

— Ne-am concentrat majoritatea forțelor la prașila porumbului, dar acordăm aceeași atenție și celorlalte treburi urgente — ne-a spus dînsul. Important este să „prinzi" timpul prielnic și, printr-o repartizare rațională a mijloacelor mecanice și a brațelor de muncă, să realizezi o viteză de lucru cît mai mare. Faptul că la cîteva zile după prima lucrare cu sapa rotativă am trecut la răritul manual și la prașila mecanică și manuală a florii-soarelui, ne-a dat posibilitatea să terminăm la timp această lucrare pe întreaga suprafață, iar acum, cînd stadiul de dezvoltare a porumbului impune executarea primelor lucrări de întreținere, putem folosi la această lucrare toate cele 8 prășitori mecanice și peste 950 brațe de muncă. În felul acesta realizăm o viteză zilnică de lucru de circa 130 de hectare la prășitul mecanic și de 306 hectare la prășitul manual.

Din primele zile de lucru la întreținerea culturilor cele patru brigăzi de cîmp lucrează cu toate brațele de muncă de care dispun, iar calitatea lucrărilor executate este de un bun nivel agrotehnic.

Tinerii sînt și ei, alături de vîrstnici, prezenți cu toții zi de zi la lucru. Brigadierul Costică Arumă, secretarul comitetului U.T.M., cît și secretarii organizațiilor U.T.M. din cele 4 brigăzi de cîmp participă cu regularitate la ședințele operative. În acest fel ei cunosc în fiecare moment ce au de făcut tinerii, cum pot contribui mai bine la buna desfășurare a lucrărilor de întreținere. Toți tinerii din cele 4 brigăzi de cîmp participă cu însuflețire la întrecerea socialistă pentru realizarea angajamentelor luate: efectuarea la timp și la un nivel agrotehnic corespunzător a lucrărilor de întreținere, factor determinant în obținerea unor recolte sporite. Printre cei care s-au evidențiat pînă acum în întrecere se numără tinerii Gheorghiță Dincă, Marin Chiru, Mihai Drăgan, Maria Bilodă, Ștefana [illegible].

Pe de altă parte, grupele U.T.M. din cele două brigăzi de tractoare urmăresc zilnic modul cum tinerii mecanizatori își îndeplinesc sarcinile și angajamentele luate, cum se pun în aplicare măsurile stabilite în vederea efectuării

NICOLAE FĂTU

(Continuare în pag. a V-a)

ÎȚI MULȚUMIM, ȘCOALĂ!

● Momente din ultima zi de școală a clasei a XI-a
● Flori pentru tovarășii profesori
● 40 000 de băieți și fete se angajează: „Vom trăi și vom munci așa cum ne-a învățat școala"

Pentru aproape 40 000 de elevi din școlile țării — absolvenți ai clasei a XI-a — soneria școlilor, „clopoțelul" cel guraliv și familiar, a sunat pentru ultima oară.

Ultimele zile au fost ca niște bătăi de gong, rostite rar, amar. Tinerii au trăit aceste clipe cu emoția cu care parcurgi ultimii metri ai unui țărm înflorit, rămas în inimă pentru totdeauna, dar către marginea căruia mergi, totuși, grăbit, cu voluptatea descoperirii unor alte țărmuri, noi, vaste, pline de chemarea frămîntărilor vieții. În aceste ultime zile, fiecare clinchet al soneriei fixată undeva, deasupra ușii de la cancelarie, i-a făcut să se gîndească, pentru prima oară, că va veni și „ultima sonerie". Cît mai e pînă atunci? Două zile... o zi... mîine...

Și iată, ziua a venit. Azi, soneria școlii a vibrat pentru ultima oară în aerul încordat, în sufletul cotropit, pe încetul, de o indefinită emoție. Astăzi vor spune „rămas bun" unui întreg peisaj, unui întreg univers: școlii, profesorilor, băncilor în care s-au așezat acum cîțiva ani — purtînd fundițe în cozi sau pantaloni scurți — și-n care au crescut oameni mari...

Ultima sonerie, ultima oră de curs, ultima clipă între pereții sălii de clasă, între zidurile familiare, fără efecte decorative deosebite (un tablou, o hartă, o schemă), dar pe care le descoperă azi cu alți ochi, dintr-un unghi inedit. Ani la rînd (poate anii cei mai frumoși ai vieții!) aceste ziduri le-au adăpostit și studiul, munca și visul. Cîte amintiri rămîn aici, în tăcerea care va cădea peste-o clipă, ca o cortină la sfîrșitul unui act! Aici s-a jucat un act important, un act generos și plin de culoare, cu adînci implicații, cu bogate consecințe de viitor. Aici s-au născut, în febra anilor tineri, primele întrebări, acele „mari întrebări" pe care adolescentul le adresează vieții, tainelor ei. S-a născut, aici, pasiunea cunoașterii, setea descoperirilor; și tot aici, această sete a căpătat primele satisfacții, primele bucurii ale certitudinii. Și s-a înfiripat, la interferența dintre copilărie și primele răspunderi ale maturității, hotărîrea drumurilor viitoare, drumul profesiei, drumul vieții...

Ultima sonerie, ultima oră de curs, ultima clipă...

Cui vom închina această ultimă clipă?

***Imaginile pe care le notăm mai jos sînt cîteva dintr-un** tablou viu, prezent zilele trecute în toate școlile țării.*

Se citea catalogul...

Cei 271 de elevi, absolvenți ai clasei a XI-a de la Școala medie nr. 4, au transformat ultimele ore de curs în adevărate ore de sărbătorire a școlii, a profesorilor. În toate cele 8 clase au apărut, pe catedre, mari buchete de flori. Le aduseseră elevii, le aduseseră numeroșii părinți care au luat parte la micile adunări organizate de absolvenți.

Într-una din aceste ore, Cornelia Floroiu, profesoară și dirigintă la clasa a XI-a A, citea catalogul. Era pentru ultima oară în viața lor de elevi.

— Alecu Maria...
— Prezent.
— Buniș Rodica...
— Prezent.

. . . .

— Olaru Viorica...
— Prezent.

Nici un absent. Majoritatea sînt elevi fruntași la învățătură. Ana Bircă, Sanda Chițescu, Maria Cornaciu, Roxana Frumosu sînt doar cîteva nume.

Felicitîndu-i pentru succesul obținut, profesoara dirigintă le-a urat succes în viață, le-a dat îndrumări. În cuvinte calde, le-a recomandat să muncească și să trăiască la fel și în anii care vin.

Erau în sală și mulți părinți.

— La citirea pentru ultima dată a catalogului, dați-mi

ILIE PURCARU
EUGEN FLORESCU
ADRIAN VASILESCU

(Continuare în pag. a V-a)

Adevărat oraș al tineretului — Căminul Grozăvești al Universității București, găzduiește peste 2 000 de studenți

Foto: AGERPRES

Actualitatea

„LUNA TEATRULUI ȘI A MUZICII ROMÎNEȘTI CONTEMPORANE"

În orașele regiunii Banat se desfășoară în aceste zile „Luna teatrului și a muzicii romînești contemporane". Pe scenele teatrelor, ale cluburilor, ale caselor de cultură susțin spectacole cu piese originale, cu lucrări simfonice romînești, teatrele dramatice, opera și filarmonicile din regiune. „Surorile Boga" de Horia Lovinescu, „Grădina cu trandafiri" de Andi Andrieș, „Sonet pentru o păpușă" de Sergiu Fărcășan, „Zizi și formula ei de viață" de Sidonia Drăgușan, „Portretul" de Al. Voitin, în interpretarea teatrelor de stat din Arad, Timișoara și Reșița vor constitui în această lună (15 mai — 15 iunie) o „stagiune" permanentă, una din acțiunile organizate de Comitetul regional de Artă și Cultură-Banat în cinstea celei de a 20-a aniversări a Eliberării patriei.

V. G.

ACȚIUNI ÎNCHINATE COMEMORĂRII LUI EMINESCU

SUCEAVA (de la corespondentul nostru)

La căminele culturale și cluburile din regiunea Suceava în serile acestor zile se organizează numeroase acțiuni închinate comemorării poetului Mihail Eminescu. Conferința „Eminescu, luceafărul poeziei romînești" a fost expusă la numeroase cămine culturale din raioanele Botoșani, Dorohoi, Gura Humorului. La biblioteci au loc seri de poezie Eminescu în cadrul cărora numeroși tineri recită poeziile îndrăgite ale poetului. De asemenea, la Ipotești, locul de baștină al poetului, se pregătește pentru ziua de 14 iunie o serbare cîmpenească la care își vor aduce contribuția numeroase formații artistice, soliști, recitatori, repertoriul lor fiind inspirat de creația poetului.

STAȚII PENTRU RETRANSMITEREA PROGRAMELOR DE TELEVIZIUNE

Specialiștii în radioteleviziune, de la Institutul de cercetări pentru transporturi și telecomunicații, au elaborat și construit în ultimul timp numeroase stații pentru retransmiterea programelor de televiziune. Asemenea instalații deservesc Craiova, Bîrlad, Victoria, Cîmpulung-Muscel, Sibiu, Drăgășani, Slănic Moldova, Reșița, R. Vîlcea și alte localități împreună cu împrejurimile lor. Majoritatea acestor stații funcționează automat, fără personal de deservire. Aparatajul asigură indici calitativi corespunzători normelor internaționale, redînd fidel imaginea recepționată.

(Agerpres)

MATINEU POETIC AL COMEDIEI FRANCEZE

În sala Comedia a Teatrului Național „I. L. Caragiale" a avut loc joi un matineu poetic prezentat de actori ai Comediei Franceze pentru actori bucureșteni și studenți din învățămîntul artistic.

Programul matineului a cuprins versuri și fragmente din opera lui Villon, La Fontaine, Voltaire, Victor Hugo, Alfred de Musset, Alfred de Vigny, Baudelaire, Verlaine, Rimbaud, Alphonse Daudet, Paul Eluard, Jacques Prevert.

Și-au dat concursul Jean Marchat, Jean-Paul Roussillon, Francois Chamette, Bernard Dharan, Louis Eymond, Jean-Louis Jemma, Michel Aumont, Jean-Claude Arnaud, Rene Camoin, Michel Bernardy, Annie Ducaux, Lise Delamare, Denise Gence, Claude Winter, Catherine Samie, Michele Andre.

(Agerpres)

Prezentarea de condoleanțe la ambasada Indiei

Joi după-amiază, președintele Consiliului de Stat al R.P. Romîne, Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, Gogu Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, Voinea Marinescu, ministrul sănătății și prevederilor sociale, au exprimat condoleanțe însărcinatului cu afaceri ad-interim al Indiei, R. D. Chakravarty, și membrilor Ambasadei, în legătură cu încetarea din viață a primului ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, și au semnat în cartea de condoleanțe.

Conducătorii de stat au păstrat un moment de reculegere în fața portretului lui J. Nehru.

La sediul Ambasadei au venit, de asemenea, pentru a prezenta condoleanțe, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, academicieni și alți oameni de știință și cultură.

Au mai prezentat condoleanțe șefi ai misiunilor diplomatice acreditați în R. P. Romînă și alți membri ai corpului diplomatic.

(Agerpres)

Cursuri de ridicare a calificării

Concomitent cu pregătirea muncitorilor în școli profesionale, ministerele industriei metalurgice și industriei construcțiilor de mașini acordă o atenție deosebită ridicării nivelului de calificare și specializării cadrelor, direct în întreprinderi. În acest scop au fost organizate anul acesta cursuri de scurtă durată și alte forme de ridicare a nivelului tehnico-profesional pentru mai mult de 97 500 de muncitori, tehnicieni și ingineri din aceste ramuri de producție. Numărul cadrelor calificate numai prin cursuri de scurtă durată a crescut în ultimii trei ani de aproape 7 ori. Tematica cursurilor este axată îndeosebi pe ultimele noutăți tehnice din industria metalurgică și constructoare de mașini.

(Agerpres)

MASA ROTUNDĂ A „SCÎNTEII TINERETULUI" PE TEMA:

SPECIALITATE ȘI CULTURA GENERALA

În paginile ziarului nostru, cu cîteva luni în urmă, propunîndu-ne să răspundem la numeroasele întrebări primite de la studenți despre „Specialitate și cultură generală" am deschis o dezbatere pe această temă.

La invitația „Scînteii tineretului" au răspuns, participînd la o masă rotundă organizată recent la redacție, oameni de știință și cultură, aducînd importante contribuții la clarificarea și aprofundarea temei dezbaterii noastre. Începînd din numărul de azi la rubrica „Specialitate și cultură generală" vom da cuvîntul participanților la masa rotundă:

● Scriitorul **Marcel BRESLAȘU** ● Prof. univ. **Marcel BREAZU** ● Acad. prof. **Emil CONDURACHI** ● Acad. prof. **Ștefan MILCU** ● Acad. prof. **C. D. NENIȚESCU** ● Prof. univ. **Edmond NICOLAU** ● Acad. prof. **Miron NICOLESCU** ● Acad. prof. **Nicolae SĂLĂGEANU.**

Citiți în pagina a III-a: *primele participări la cuvînt.*

literatură și artă

Cu acad. G. OPRESCU despre:

EXPOZIȚIA CIUCURENCU

Cred că și cei care-l cunosc îndeaproape pe profesorul George Oprescu, ai cărui ani au fost dedicați cu dăruire și generoase împliniri artei plastice, ca și cei care-l cunosc mai puțin, sau cei mai mulți care-l cunosc doar din lucrările scrise — toți realizează într-un portret-sinteză figura luminoasă a acestui erudit, sensibil și fin critic și istoric de artă, autor al unor prestigioase lucrări în acest domeniu, apreciate în țară și peste hotare. Întotdeauna convorbirile (despre probleme ale creației tinerilor artiști plastici, despre valorile numismatice afiate în muzeele noastre sau despre o expoziție recentă — ca să cităm la întîmplare) oferă interlocutorului numeroase și adinci satisfacții, îl îndeamnă și-l ajută să pătrundă în atît de subtilele și nuanțatele probleme ale picturii și ale sculpturii. Cu o putere de creație tinerească, împărțindu-și generos timpul muncii zilnice, profesorul G. Oprescu, conducător al Institutului de istoria artei al Academiei R.P.R., este pentru tinerii cercetători și critici de artă un exemplu viu de perseverență și dăruire. L-am vizitat zilele trecute la sediul de lucru din Calea Victoriei unde se află institutul pe care-l conduce, solicitîndu-i pentru cititorii ziarului nostru aprecieri, impresii, cu privire la expoziția Ciucurencu. A răspuns solicitării noastre :

— Încerc o mare satisfacție, ne-a spus, să vorbesc despre creația acestui mare artist, despre care am scris nu de mult că „îl admir, îl stimez și-l iubesc", că „opera lui mă încîntă". Îl situez pe Ciucurencu pentru puternicul său talent și durabilele sale realizări artistice printre pictorii noștri de frunte, din toate timpurile. Putem spera deci că avem, în momentul de față, deschisă în sala Dalles, expoziția unuia dintre cei mai interesanți artiști ai țării noastre. Alexandru Ciucurencu vine în această expoziție încărcat de laudele primite în numeroase țări unde a expus în ultimii ani cînd, din întîmplare, n-a mai expus la noi. Eram curioși să vedem cum a evoluat în acest interval și în ce fel s-a dezvoltat maniera sa. Constatarea pe care o facem este că el a continuat să aibă o atitudine care face din el, în același timp, un pictor modern, simțitor la ceea ce se petrece bun și folositor în vremea noastră, bazat însă și avînd legături foarte strînse cu tot trecutul nostru artistic. Acest caz este deosebit de interesant, nu numai pentru publicul mare, dar, mai ales, pentru tinerii artiști plastici cărora aș dori să le adresez în primul rînd aceste impresii.

Cum se face că Ciucurencu, rămînînd atașat tradiției, este totuși în toate privințele pictorul vremii noastre, cel mai talentat, aș spune, pictor al vremii noastre? Știm cu toții că tendința pe care o urmărește arta românească este de a trăi mine o artă realistă, cu o substanță nouă, particulară zilelor noastre, socialist-realistă. De vreme ce la Ciucurencu găsim o realizare atît de conformă cu idealul la care credem că tînd artiștii noștri se pune întrebarea: ce putem face pentru a profita de învățătura pe care ne-o oferă opera acestui mare artist român, în momentul poate cel mai înalt al carierei sale?

Ciucurencu, ieșit dintr-o familie foarte modestă, s-a dezvoltat treptat și logic în împrejurări destul de grele. Conștient de menirea sa, cu o voință care-i constituie una din trăsăturile principale ale caracterului, cu o sinceritate totală — care este o altă trăsătură tot atît de importantă — și cu bun gust, perseverînd armonios și conform cu instinctul său creator, el a reușit să învingă toate dificultățile. Și așa, treptat-treptat, în opera lui găsim însușiri care pot fi de folos cînd sînt analizate și însușite de artiștii tineri.

Cine a vizitat expoziția de acum a lui Ciucurencu a rămas cred convins că el nu amintește de nici unul din maeștrii mari ai artei din trecut, într-o măsură din care să putem trage concluzia că s-a lăsat inspirat sau, cum se mai întîmplă, copleșit de ei. Zic aceasta pentru că sînt alți pictori la care se simt sugestii evidente venite de la alți artiști romîni sau străini. La Ciucurencu n-am constatat astfel de sugestii, deși el a evoluat urmărind buna tradiție a școlii noastre romînești. Dacă n-ar fi decît să ne gîndim la talentul de colorist al lui Grigorescu, al lui Andreescu și mai ales, al lui Luchian este evident că Ciucurencu, colorist mare, el însuși se desprinde oarecum din familia lor, aduce însă ceva nou, modern, care-i este propriu, o prospețime îndrăzneață pe care poate mării artiști mai sus citați n-ar fi avut curajul s-o adopte în vremea lor.

Compoziția sa e întotdeauna armonioasă, contactul cu natura exact și sigur, armonia coloritului niciodată dincolo de ceea ce ne dă impresia unei realizări excelente, din toate punctele de vedere. Chiar felul în care poartă pensula — și de aici tinerii artiști observatori ar putea trage foarte utile concluzii pentru tehnica lor, este personal și atît de logic încît el se deosebește, am putea zice, de la operă la operă. Uneori are ductul pensulei, are fluiditatea acuarelei, atunci cînd ea, încărcată de culoare subțire, atinge numai delicat suprafața suportului. Altădată artistul are nevoie de o substanță mai groasă, lăsînd urme vizibile, niște relief, pe suportul operei. Dar totdeauna rezultatul este cel pe care și l-a dorit artistul, exprimînd în primele tablouri grație, delicatețe, în cel de-al doilea forță, hotărîre. A practicat toate genurile cu o egală superioritate. De la cel istoric (și este deajuns să ne aducem aminte de compoziția, astăzi celebră, cu Ana Ipătescu, care rămîne cea mai reușită operă a sa de acest gen și poate, așa cum spuneam și cu alt prilej cea mai reușită din arta noastră monumentală) pînă la ceea ce îi constituie am spune aproape o specialitate: tablouri de natură moartă și peisajele radioase, cum sînt cele din expoziția de acum. Mai ales acestea ar trebui să constituie teme de analiză pentru tinerii artiști plastici.

De ce unele din aceste tablouri au un aspect radios, văzute sub o lumină subțire, care aproape estompează formele, iar altele au în componența lor siluete puternic subliniate? Am încercat într-o cronică trecută, publicată în „Contemporanul", să explic de ce aceste peisaje au valoare deosebită, din punctul de vedere al observației, tăcută, cînd pe o vreme luminoasă, cînd pe o vreme cu cerul puțin acoperit, care nu lasă să se strecoare decît o lumină slabă. Spuneam atunci că „artiștii adevărați, între alte daruri, au și pe acela că ne fac să vedem natura, nu cu alți ochi, dar cu altă înțelegere". Rezultatul unei analize și al unei observații atît de profunde cum reușește să facă Ciucurencu, realizările atît de adevărate, sînt și din punct de vedere educativ pentru tinerii artiști ceea ce le-aș recomanda îndeosebi să analizeze în expoziția din acest an.

Desenul lui Ciucurencu nu este niciodată agresiv, el se ascunde sub culoare, dar nu este nici mai puțin precis, nici mai puțin sigur decît al pictorilor noștri care s-au remarcat mai ales prin desen. Și acest fel de a ascunde sau, mai exact vorbind, de a împerechea armonios desenul cu culoarea — calitate particulară unor mari pictori coloriști — este ceea ce tinerii artiști ar trebui să învețe de la camaradul lor mai în vîrstă. Tot așa și din tehnica execuției și înțelegerii portretelor, toate văzute monumental, conținînd un ansamblu admirabil, atît al trăsăturilor fizice, cît și al celor de caracter și chiar de mediu social (Vezi, spre exemplu, portretul desenatorului Ross) ar putea oferi numeroase prilejuri de meditație și învățătură tinerilor.

Cam acestea sînt sugestiile pe care aș dori să le fac tinerilor artiști. Am încercat în rîndurile de față să realizez o cît de sumară monografie tematică a expoziției recente. Și în alegerea subiectelor, a compozițiilor, a peisagiilor, a portretelor sînt multe lucruri care pot fi utile și educatoare. Căci evident Ciucurencu ca orice artist legat prin fibre adînci de poporul căruia îi aparține nu și-a ales la întîmplare temele.

Iată, ca să rezumez, un pictor romîn — suficient de modern, a cărui operă solidă, impregnată de specific național, avînd totodată valoare de universalitate — care poate servi de lecție pentru dezvoltarea viitoare a tinerilor artiști plastici!

Rîndurile de mai sus, după cum se vede, sînt mai ales adresate tinerilor pictori. N-aș vrea să creadă însă celelalți cititori ai „Scînteii tineretului", foarte numeroși după cîte știu, că i-am pierdut din vedere. Cele spuse aici au un caracter destul de general pentru ca să-i intereseze și să folosească și celor care iubesc arta — pictura, în cazul de față — dar n-o practică.

Aș adăuga că feșind de la expoziția Ciucurencu am avut foarte neted impresia să ceea ce văzusem plasează pe acest artist nu numai printre pictorii noștri de seamă de azi și nici numai în rîndul celor care constituie gloria țării noastre dar, ca minuitor al culorii, poate și printre pictorii mari ai jumătății noastre de secol.

CĂLCĂTOREASA

FEMEIA CU GHITARA
(Din expoziția retrospectivă CIUCURENCU)

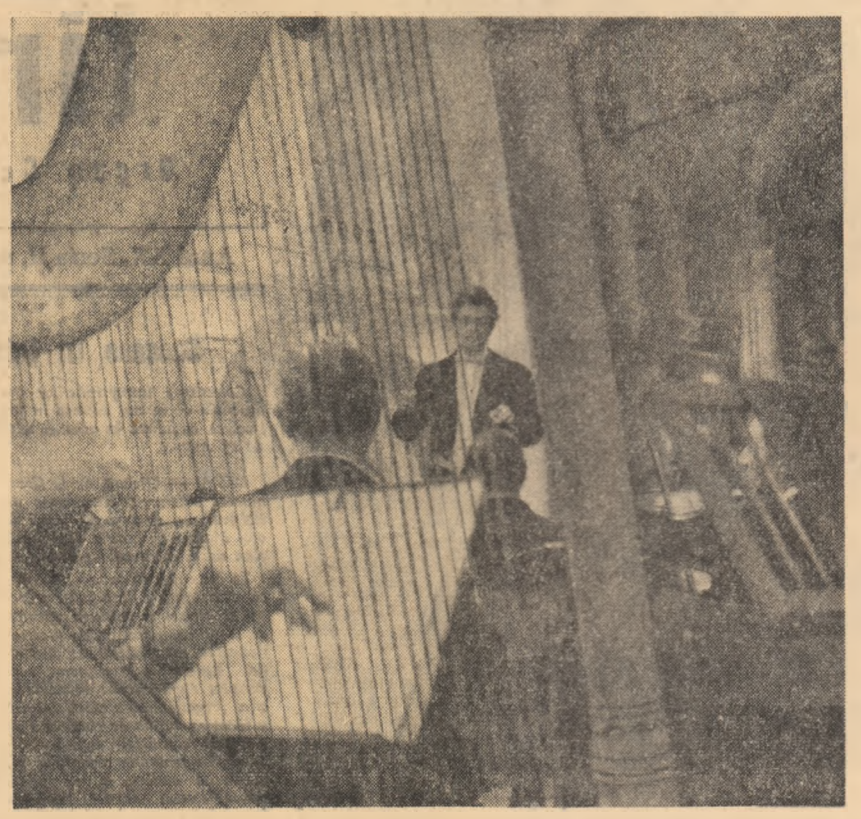

Concert al orchestrei Filarmonice din Iași

Foto: AGERPRES

Al cui „stil"?

Ce la o vreme presa de specialitate se ocupă de stilul criticii literare încercînd să meargă la problema de fond. O interesantă discuție inițiată de „Luceafărul" și publicată în paginile revistei, a adus după sine articolul lui Alex. Piru „Limbajul critic" („Contemporanul", 21 februarie) în care, comentîndu-se chiar limbajul acestui schimb de opinii, se făceau obiecții întemeiate de fond.

Un articol al lui N. Manolescu (Puncte de vedere: stilul criticii literare, „Gazeta literară" 16 aprilie) și un altul, mai recent, al lui N. Mihăescu (Stilul criticii literare. O primejdie, verbozitatea; „Gazeta literară" 21 mai) reactualizează chestiunea.

În ultimă instanță ceea ce *se susține* este că o *exprimare săracă ascunde o gîndire săracă*, după cum o *exprimare șablon ascunde o gîndire plină de dogme și de prejudecăți*.

Ca lingvist, N. Mihăescu reduce problema la vocabular: exprimarea depinde de selecția cuvintelor, zice el, pledînd pentru exprimarea simplă, necăutată, opusă *verbozității*.

Mai la obiect apare articolul pomenit al lui N. Manolescu, care își ia sarcina să dezbată carențe de amploare ale criticii noastre literare. E de o mare importanță stilul, modul cum expui lucrurile, ni se aduce la cunoștință. A te

NOTĂ

exprima apelînd la metaforă nu înseamnă o derogare de la aspectul științific al criticii literare, ci un cîștig. Se cere de fapt un raport direct proporțional între intenție și realizare. Cînd în trecerea de la un stadiu la altul raportul e deficitar se poate vorbi chiar de lipsa de vocație a criticului. Nu poți avea nimic de zis împotriva reluării acestor principii cu o circulație mai veche și a căror justețe a fost confirmată, între alții, și de George Călinescu.

Dacă enunțul este exact, demonstrația rămîne însă deficitară, pentru că argumentele folosite sînt ilustrate prin citate (atenție!) din: Constandina Breazu, Alexandra Indrieș, Mihai Drăgan, Leonard Gavriliu, Dan Zamfirescu, Constantin Cubleșan, H. Zalis, Ion Lungu, M. Bucur, și H. Bratu, adică în majoritate — cu excepția a doi-trei — abia începători în ale criticii ca să spunem așa. Aducînd argumente din afara sferei despre care vorbește, N. Manolescu și-a minat singur teza, diminuînd-o printr-o tratare nepotrivită cu importanța ei, într-un articol care cere tocmai un exact raport între intenții și realizarea actului critic. N. Mihăescu procedează la fel citînd pe Ion Nerej și Vasile Sandu.

Citatele sînt bine alese dar asta nu salvează intenția. Or, problema este de o reală importanță, și argumentele (citatele) se scot din protagoniștii criticii noastre literare, ori este restrînsă la o categorie, și problema trebuie să fie pusă atunci în termeni proprii (vezi exactitatea stilului) adică: „Carența în stilul criticii tinere" ori ceva asemănător.

Desigur, analiza unor erori în exprimare, în stil, chiar a începătorilor este bine venită și utilă. Dar nu se pot generaliza și discuta asemenea lacune ca „fenomene" pe baza articolelor care presupun, în general, o timidă afirmare, care nu dau și nu pot da tonul în ce privește stilul criticii literare. Nu cumva temeinicile opinii teoretice ocolesc practic problema? Sau nu există asemenea deficiențe stilistice în lucrările criticilor reputați și atunci problema în discuție merită o altă pondere și alt ton?

Oare această deficiență „stilistică" a criticii literare nu se resimte și-n scrisul unor critici de mai mare circulație? Și *dacă*, așa, cum se spunea într-unul din articole „mai degrabă lipsa de stil (înțeles mai larg) vine dintr-o gîndire critică insuficientă, cînd nu, pur și simplu din lipsa de vocație", *de ce* (ținînd seama de necesitatea invocată a concordanței dintre fond și formă) să nu tratăm problema *în fond*, adică deschis, fără titluri eschivante, cu citate din critici care să nu aibă o circulație restrînsă. Așa cum stau lucrurile pînă acum postura inițială de dezbatere profundă, frontală se pulverizează într-o discuție periferică — în mare măsură — fără eficiență, iar intenția, de al cărei spirit pozitiv nimeni nu se poate îndoi, se pierde pe drum.

MIHAI UNGHEANU

ORIZONT CULTURAL

Microavancronică

După Festivalul Brahms dirijat de George Georgescu, Filarmonica a programat pentru această săptămînă un interesant concert dirijat de tînărul șef de orchestră Mircea Cristescu. În program — Uvertura „Rosamunda" a lui Schubert, cel de-al doilea concert pentru pian (solist — pianistul italian Rodolfo Caporali, titularul catedrei de pian a Conservatorului „Santa Cecilia"), suita din baletul „Pasărea de foc" de Igor Strawinski și piesa talentatului tînăr creator clujean Cornel Țăranu — Trei lieduri pentru tenor și orchestră (solist Ion Piso).

Piesa așteptată cu cel mai mult interes este, desigur, prima audiție bucureșteană a liedurilor lui Cornel Țăranu. Cele trei lieduri — „Dragostele noastre", „Am iubit" și „Dor", — sînt scrise în 1959 pe versurile lui Nicolae Labiș. În aceeași perioadă, volumul lui Labiș, „Lupta cu inerția", i-a mai inspirat tînărului compozitor „Cantata unui ev aprins").

Liedurile se caracterizează printr-un profund conținut liric, liniile melodice degajînd un autentic parfum folcloric romînesc.

La Universitatea de cultură muzicală studențească

La încheierea ciclurilor de audiții inițiate de Studioul Conservatorului bucureștean, Universitatea de cultură muzicală de pe lîngă Casa de cultură a studenților din Capitală a inițiat „continuarea" acestei lăudabile acțiuni prin organizarea în cursul acestor săptămîni a două inedite manifestări pe tema: „Jazzul — muzică ușoară?" și „Muzica modernă și valorile ei majore".

În prima audiție au putut fi ascultate o serie de piese interpretate de „Modern Jazz Quartet" iar în cadrul celei de a doua audiții au putut fi ascultate lucrări de Enescu, Bartok, Schonberg, Berg, Webern, Strawinski, Messiaen, Șostakovici, Nono, Varese, Britten, Stockhausen.

Prezentatorul audițiilor — lectorul George Bălan

„Portativ"

În ultimul timp „Tribuna" inserează în pagina dedicată problemelor muzicale sub titlul „Portativ" o interesantă rubrică de informații, note, însemnări despre viața artistică a Clujului și a altor centre muzicale.

Continua lărgire a ariei de investigație și reflectare a fenomenului muzical național și internațional, publicarea mai frecventă a unor note critice asupra unor limite carențe a unor manifestări muzicale, va transforma „Portativul" „Tribunei" într-o rubrică tot mai interesantă de informare și de educație estetică.

I. S.

Contribuții la cunoașterea vieții și operei lui Eminescu

„Anul Eminescu" proclamat cu ocazia împlinirii a 75 de ani de la moartea poetului se dovedește rodnic pentru aprofundarea studiului vieții și creației luceafărului poeziei noastre, prilejuind recapitulări și sinteze competente, cuprinzătoare. Își aduc contribuția atît exegeți cunoscuți cît și dintre cei mai tineri. S-a retipărit astfel o contribuție fundamentală — „Viața lui Mihai Eminescu" de G. Călinescu —, a apărut un volum cu tematică inedită „Eminescu și teatrul" de Ion Masoff. Eugen Simion și Flora Șuteu au repus în circulație într-un tiraj de masă „Proza literară" a lui Eminescu, iar Gheorghe Bulgăr s-a ocupat de contribuția lui Eminescu în probleme ale limbii literare. Editurile anunță studii interesante semnate de George Călinescu, Perpessicius, Al. Dima, George Munteanu, Matei Călinescu etc. Presa a răspuns și ea într-o diversitate de articole foarte variate ca întindere și preocupări care angajează atît cercetători mai vechi ca Al. Philippide, Augustin Z. N. Pop și alții mai tineri ca Mihai Drăgan, Toma Pavel. Se impun atenției prin seriozitatea tratării articole ale lui George Munteanu („În legătură cu studierea lui Eminescu — Preocupări metodologice" — „Contemporanul" nr. 5–6 1964) și cele asupra lui „Eminescu și Shakespeare" de Matei Călinescu („Gazeta Literară" nr. 21, 22 1964). Studii documentate de mai mare întindere publică și „Tribuna" („Eminescu și literatura populară" de Octav Păun) sau „Luceafărul" care a deschis o suită de articole, („Eminescu în exegeza lui George Călinescu" de Marin Bucur, „Eminescu în exegeza lui Tudor Vianu de Al. Dima, „Perpessicius, editor și exeget al lui Eminescu" de Sorin Alexandrescu, „Eminescu și literatura veche" de Dan Zamfirescu, etc.). Sînt de notat, de asemenea, contribuțiile documentare ale lui G. C. Nicolescu, Gheorghe Bulgăr, Mircea Anghelescu, Ion N. Chițu, Eugen Speranția etc. Nu ne îndoim că acțiunea de popularizare și aprofundare a operei poetului va continua în același ritm și cu aceeași exigență și răspundere în presa noastră literară.

Cronica literară

ANA BLANDIANA: „Persoana întîia plural"

Nu rareori poezia tinerilor este redusă la candoarea emoției, la uimirile experienței minime, generoasă însă, se zice, prin puterea de a acumula. Dar biografia poetică nu este o sumă de senzații, oricît de inedite ar fi ele și oricît de plastic ar fi exprimate. Există în toate acestea un coeficient de cunoaștere, de reală îmbogățire spirituală pe care, dacă ne-am mulțumi cu prospețimea imaginilor, rezultat al ingenuității poetului autentic, ar fi greu s-o deslușim. Poetă înzestrată cu deosebită forță de a deschide emoției lirice valori generale, Ana Blandiana este mai puțin preocupată de a-și fixa stări intime, reacții și senzații prea personale și izbutește să vorbească în numele unor idealuri scumpe tuturor într-un chip original. Mîndria de a rosti, demn, asemenea precepte morale: *„Nu mi-am făcut anii limpezi să sune / Zvînturîndu-i ciudat prin păcat / Nu mi-e rușine de nimeni, — N-am nimic de uitat"*, departe de a afecta orgoliul puritan, este posibilă, și specifică, doar climatului social-politic al epocii noastre. Acestei atitudini, înalt civice, îi corespunde acordarea timbrului vocii cu acela obștesc, al „imnului colectiv și luminos", proiectînd continuu trăsături proprii în spiritul unei angajări ferme, al unui atașament major la nobile idealuri etice.

Privite din această perspectivă, emoțiile poetei au cu adevărat și valoare de cunoaștere, îmbogățesc substanțial o experiență spirituală și chiar mirările, atît de des suspendate la alți poeți, depășesc un stadiu primar, de înregistrare obsesivă a ineditului sufletesc, și reprezintă argumente ale unui autentic proces de cunoaștere. Observația, esențială pentru stadiul experienței poetice al Anei Blandiana, a făcut-o I. D. Bălan în cronica sa din „Luceafărul" și nu este în contradicție cu ceea ce spune și N. Manolescu în prefața volumului. Surprinzătoare și contradictorie e, în schimb, scurta descărcare polemică a cronicarului revistei „Luceafărul", care-l acuză pe N. Manolescu, nici mai mult nici mai puțin, de „miopie critică" și „snobism intelectual". Deasupra unor atari nelegitime acuzații (nu văd de ce a greșit prefațatorul afirmînd, truistic dar nu mai puțin adevărat, că starea sufletească dominantă a poetei este „jubilația intensă a descoperirii lumii"), este faptul că amîndoi criticii sînt de acord să observe că universul poetei cunoaște emulația descoperirilor și că, lucru important, Ana Blandiana dovedește o prețioasă virtute de a converti vibrația lirică într-o angajare etică. Lucrul e, pentru poezia Anei Blandiana, cu totul remarcabil dacă-l raportăm la alta imagine, a universului liricii tinere minat uneori de o viziune copilărească asupra realității.

Ar fi, desigur, o eroare, cum observa cineva, să confundăm nota de senzualitate ce străbate multe poezii ale Anei Blandiana cu sensul, mai ales biologic, al aceleiași note specifice unei etape inițiale din poezia Mariei Banuș. Tînăra poetă abordează într-adevăr patetic obiectul liricii sale dar îndată acest patetism exprimă intensitatea unei angajări, a unei confesii etice, adesea tulburătoare: *„Lăsați ploaia să mă îmbrățișeze și destrame-mă vîntul, / Iubiți-mi liberul dans fluturat peste voi — / Genunchii mei n-au sărutat niciodată pămîntul, / Părul meu nu s-a zbătut niciodată-n noroi"* sau *„Lăsați cerul să se scurgă prin mine ca să-l încerc / Să-i ard buruienile fulgerelor strînse mănunchi, / De-i otrăvit să-l trec prin trup ca printr-un cerc, / Să-i string veninul la mîne-n piept și să-l înjunghii"*.

Poeta modifică simțitor noțiuni sau stări reduse adesea la un sens minim. O notă personală aduce, astfel, încărcarea adolescentei (sau infantilei) candori cu valoarea unei stări grave, resimțită nu numai în plan senzorial dar și sub raportul aprecierii lucide (la ea candoarea e ca un rîd, ceea ce anulează ideea unei purități prea senine, prea inconștientă de sine). Altă coordonare a acestei răspunderi este afirmarea unică „neîntreruptă" (în spiritul aforismului lui N. Velea) a personalității, o afirmare ce nu cunoaște tragicul „hiat al îndoielii". Se polemizează, apoi, cu „nuferii negri" ai nopților, cu „curcubeul trezirii coclite" și cu, în genere, o întreagă recuzită a stărilor lascive, impure, petrecute în aburi groși de cafea. Dintr-o atare dispoziție polemică — o intuiție a verbului polemic, mușcător și o manieră categorică de a vesteji vestigii crepusculare nu e, aci, străină unei rodnice filiații beniuciene — izvorăsc, mi se pare, cele mai izbutite versuri. Atitudinea lirică este prin excelență confesională — niciodată, aproape, descriptivă, și de aceea tonul acestei poezii fură, uneori, efectele notației pătrunzătoare, ca în acel, parțial izbutit, „Eseu la Hunedoara" — lucru ce acordă exclamației lirice valorile unei meditații spontane, adesea neorganizată, caldă, neaforistică. Peisajul liricii Anei Blandiana — iarba plesnind de sevă, cu paroxismul așteptării acesteia, cerul fluid și amar, soarele orbitor cu raze ghimpi și, cu deosebire, bicele șuierătoare ale ploilor de primăvară (apropierea e doar formală de universul unei poete ca Sina Dănciulescu) — este bîntuit de senzații crude, de o frenetică — dar simbolică în plan etic — continuare în clemente (așa e simbolizată nu vaga descoperire a universului cît a vitalității unui anume peisaj uman).

Natura intră în aceste versuri cu marile ei simboluri de vitalitate, poeta alege numai acele elemente ori stări naturale care atrag imediat după sine analogii cu noua structură umană, cu pulsul dinamic, fremătător, al contemporaneității. Elemente tradiționale de pastel — ploaia, ceața, foșnetul alb al fulgilor de nea etc. — intră direct în corespondențe umane, în portrete, în mărturarea mișcărilor sufletești. Aceasta poate da impresia de bruscare a universului transfigurat — și uneori chiar așa se petrece — dar creează un reconfortant sentiment de plenitudine, de trăire intensă, ceea ce nu-i puțin.

Nota de mare actualitate a poeziei Anei Blandiana o dau, apoi, versurile închinate constructorilor, oțelarilor, minerilor. Nu este vorba aici doar de actualitate tematică. Aproape toate piesele, din ciclul al doilea, au un nucleu epic convertit în viziune lirică. Sentimentul construcției cotidiene („Blocul cer", „Nu vreau să ningă") este ridicat într-un plan filozofic polemizîndu-se, indirect, cu condiția sacrificiului, conținută în vechea legendă: *„Eu cresc mereu, zidu-mi țîșnește mereu paralel, / Ca într-un vas comunicant lichidul geamăn; / O mie de ziduri vibrară în mine la fel, / O mie de trupuri, toate-ale mele, fără seamăn"*. Poeta dezvoltă aici o idee excelentă (poate prea puțin elevată artistic) imaginînd creșterea imensă a constructorului prin prelungirea infinită, repetată, a actului său creator. În raport cu unicitatea, tragică, a efortului sublim din „Balada meșterului Manole", libertatea de creație a meșterului contemporan este o manifestare generoasă, plină de optimism.

Versurile dedicate constructorilor — „Portret", „Elegie despre sobele", „Plecarea constructorilor" și, mai ales, „Cîntec de miner tînăr" încheagă o adevărată viziune de laudă muncii. Am spus viziune pentru că cele mai bune versuri deși înscrise, tematic, unei preocupări largi a poeților noștri, nu părăsesc timbrul propriu vîrstei poetei, lucru îmbucurător și nu numai la ea. Esențială ni se pare nu abordarea unor teme generale, tratate însă în cadențe neutre, ci acordarea lirei cu aceste teme, ceea ce nu este totuna. Sigur că aspectul concret al construcției — fie șantier, fie locuințe sau noi obiective industriale — va entuziasma pe oricare poet, dar mai ales la cei tineri viziunea declanșată are o pronunțată notă de exuberanță înfloritoare, de unde și vin unele „ciudățenii", aparente desigur. Nichita Stănescu imaginează un vast șantier unde exuberanța, cu nimic condamnabilă, plantează statui feminine („Amfion, constructorul") — și aceasta este starea sufletească a poetului care, fără să cadă în desuetudine, diafanizează universul, conștient de farmecul metaforei sale. La Ana Blandiana mijloacele sînt altele, dar emoția e aceeași. Tînărul miner a plutit „pe ape mari albastre" și s-a gîndit „pe ape la inimile noastre", îmbinînd astfel universul concret al îndeletnicirii cu suava declarație de dragoste. Elogiul muncii este și al iubirii: *„Azi m-am pierdut, iubito, prin straturi mari de timp, / De pe obraz tu șterge-mi, iubito, anii, bine, / Mi se părea-n milenii cu tine că mă plimb / Dar m-ai strigat — și glasul ți-ajunse greu la mine"*. Interferența planurilor creează aici sugestia unei uimitoare și elevate, armonii spirituale. Există, așadar, tendința întru totul justificată, de a privi cu alți ochi aceleași teme, cu ochii unui erou liric tînăr, liber să-și manifeste aspirații de o puritate remarcabilă. Fără îndoială că acest prim volum al Anei Blandiana nu este scutit de stîngăcii, de false meditații sau de un anume mimetism al propriului patetism lucid. Am vrut însă, mai presus de aceste inconsecvențe, să subliniem un efort, mereu vizibil, de a ridica consemnarea lirică a unor peisaje ori evenimente la prestigiul durabil al confesiei emoționante despre idealurile etice ale epocii noastre.

C. STĂNESCU

Masa rotundă a „Scînteii tineretului" pe tema:

SPECIALITATE ȘI CULTURA GENERALĂ

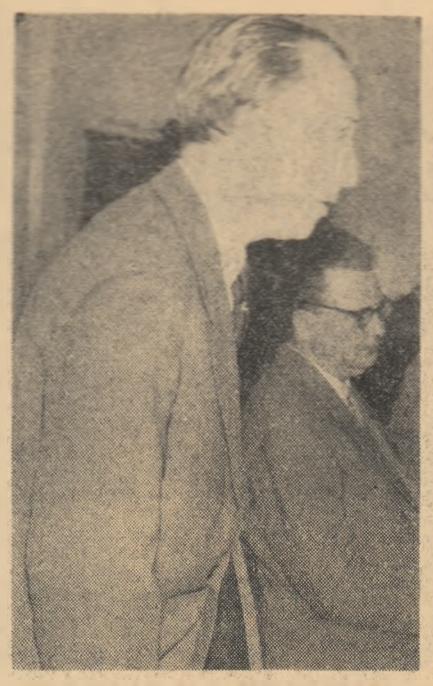

acad. prof. ȘTEFAN MILCU

prof. univ. MARCEL BREAZU

scriitorul MARCEL BRESLAȘU

prof. univ. EDMOND NICOLAU

Interesul arzător manifestat de tînăra generație a țării noastre pentru cultură ne apare dialectic sub dubla înfățișare de efect și de cauză. El este pe de o parte unul dintre efectele revoluției culturale desfășurate sub conducerea partidului, care a dinamizat energiile uriașe ale tinereții, a ridicat barajele ce zăgăzuiau cunoașterea, a dat străvechei sete de a ști posibilitatea realizării practice în rețeaua vastă a învățămîntului de toate gradele, în circuitul așezămintelor culturale de toate tipurile. Totodată, același interes arzător pentru cultură este, pe de altă parte, și cauza a numeroase și importante probleme care frămîntă tineretul, dornic să știe în ce măsură depinde de metodele de studiu pe care le vor alege, de justa echilibrare a preocupărilor sale, de raționala gospodărire a timpului său — să se formeze ca generație de larg orizont, cu o conștiință socială de mare responsabilitate.

În acest context, elucidarea raportului dintre cultura de specialitate și cultura generală apare ca o necesitate evidentă. Răspunzînd justificatei dorințe a cititorilor, în ultima vreme „Scînteia tineretului" și-a pus coloanele la dispoziția unor eminenți oameni de știință din țara noastră, care, cu o înaltă competență, și-au afirmat punctele de vedere în această problemă. Sub semnătura unor nume prestigioase, ca acelea ale academicienilor profesori *Gr. Moisil*, *A. Moga*, *Eugen Pora* și *Emil Petrovici*, a academicienilor *E. Nyarady* și *Eugen Macovschi*, a profesorului universitar *Valeriu Bologa* au apărut articole cu substanțiale contribuții la clarificarea chestiunii în discuție. Cum era și firesc în acest caz, experiența personală a servit drept solid suport pentru argumentele cu valoare teoretică. Privind retrospectiv anii maximei receptivități în studiu, semnatarii articolelor au fixat importante elemente de reper pentru tînărul din zilele noastre, tinzînd permanent spre o specializare adîncă într-un anumit domeniu ca și spre o cunoaștere largă a tot ce-l înconjoară. Dar au mai rămas, firește, multe de spus, dezbaterea continuă.

La invitația „Scînteii tineretului" au răspuns, participînd la o masă rotundă, organizată la redacție, oameni de știință și artă, precum și studenți. Au răspuns invitației noastre scriitorul *Marcel BRESLAȘU*, prof. univ. *Marcel BREAZU*, acad. prof. *Emil CONDURACHI*, acad. prof. *Ștefan MILCU*, acad. prof. *C. D. NENIȚESCU*, prof. univ. *Edmond NICOLAU*, acad. prof. *Miron NICOLESCU*, acad. prof. *Nicolae SĂLĂGEANU*.

Este evident: prezența la dezbaterea noastră a unor cadre științifice și artistice de cea mai înaltă calificare, a fost — o dată mai mult — semnificativă pentru marea atenție de care este înconjurat la noi tineretul, o nouă dovadă pentru solicitudinea excepțională găsită de viitorii specialiști la vîrfurile științei românești de astăzi. Reportajul acestei întîlniri ar putea semnala faptul că, inversînd rolurile consacrate de mii și milioane de examene, de astădată cei care au adresat întrebările au fost studenții, iar cei care au dat răspunsuri — venerații lor dascăli. Bineînțeles, „examinarea" aceasta a fost pur și simplu cadrul inedit, dispunînd de elasticitatea și atractivitatea necesară unei dezbateri profunde. Rezultatele sînt de o valoare incontestabilă.

Cu o maturitate de gîndire relevată cu satisfacție în toate răspunsurile, studenții au formulat o impunătoare serie de întrebări capitale pentru dezvoltarea lor ca specialiști și oameni de cultură. Erau întrebări îndelung dospite în conștiința lor, însoțite, cele mai adesea, de un punct de vedere personal, verificat de practica învățăturii și a vieții, dar solicitînd totuși confirmări și confruntări. Viitorii ingineri și medici, chimiști și profesori, agronomi și artiști și-au alăturat experiențele dobîndite în studiu, cu dorința ca potecile multiple, răzlețe, pe care le-au cercetat pînă acum fiecare în parte, să fie în viitor jalonate într-un mod mai riguros, evitînd ocolurile și eventualele rătăciri. În felul de a participa la discuție erau deja vizibile diferențiile inerent marcate de profesiunile îmbrățișate, în primul rînd pe cele trei ramuri mari — știință, tehnică, artă și chiar nuanțările în cadrul fiecărei ramuri în parte. Numitorul comun era însă faptul că toți scrutau cu încordare în propriul viitor, în viitorul întregii lor generații sub lumina puternică a epocii desăvîrșirii socialismului.

Care este, așadar, conținutul noțiunilor de specialitate și cultură generală? Cum spunea *Florin Traian Mocanu* anul V Construcții civile astăzi, „în epoca revoluției tehnico-științifice, cînd copiii de cinci ani visează la sputnici, macarale și autobasculante, interesîndu-se de vitezele și plafoanele de zbor ale avioanelor supersonice, a nu avea elementare cunoștințe despre realizările de bază ale tehnicii pare neverosimil". Întrebările ulterioare nu și-ar mai face loc dacă, imediat după acest adevăr incontestabil, nu s-ar impune grabnice delimitări. Căci, remarca același student, dacă toată lumea cunoaște esențialul despre automobil, chiar dacă n-a văzut niciodată cum funcționează un motor (pentru cultura generală fiind poate suficient a ști că automobilul e un vechicul cu tracțiune mecanică) pe nimeni n-ar putea mulțumi cunoștințele de cultură generală ale unuia care despre Sadoveanu nu poate spune decît: un scriitor. Dacă se replică la aceasta că omul în cauză este un foarte bun specialist într-un domeniu fără contacte cu literatura, sau foarte depărtat de ea, să zicem zootehnia, atunci se naște întrebarea: există o specificitate a culturii generale în funcție de profesiune? Dacă da, atunci care anume? Unde — întreba *Anca Ionescu*, anul II arhitectură — sînt hotarele între strictele cunoștințe necesare și cele tangente? Putem oare vorbi despre specialitate și cultura generală ca despre două lucruri separate în fond? Oare specialitatea nu este tocmai o adîncire a unei anumite părți din tezaurul omenirii al cărui receptacol este însăși cultura generală?

Adresînd întrebarea dacă azi „în epoca socialismului care pretinde fiecărui membru al societății un aport cît mai calificat, putem oare concepe oameni în același timp foarte culți și specialiști de valoare îndoielnică, adică nespecialiști", *Mihai Izbășescu*, anul V Electronică, a deschis cîmp larg dezbaterii despre concordanța și echilibrul laturilor în discuție.

Costin Miereanu, anul IV Compoziție, accentuînd caracterul inseparabil al celor două noțiuni, vorbea despre „o unitate organică omogenă și indestructibilă, a cărei formă ideală n-ar putea fi decît imaginea unei sfere, simbolizînd tendința de eliminare a oricăror asperități, discontinuități și asimetrii. Alți studenți prezenți la dezbatere, însă, abordînd mai concret chestiunea, au remarcat imposibilitatea practică de a ști totul, într-o epocă în care fiecare zi aduce mii de noutăți; ei au pus problema selecției, au reclamat criteriile alegerii. Oare selecția în formarea culturii noastre generale n-ar trebui să aibă la bază criteriul utilității pentru specialitatea noastră? — întreabă *George Banu*, anul III, Institutul de teatru. Ce trebuie să cunoască neapărat un om de artă din științele tehnice contemporane, care e nivelul minim de cultură tehnică de care are nevoie? Întrebau *Ilinca Tomoroveanu*, anul IV Institutul de teatru, *Ileana Vîntu*, anul IV Română, *Ion Truică*, anul IV Institutul de arte plastice; în vreme ce colegii lor de la secțiile științifice — ca de pildă, *Ioan Beju*, anul IV matematică își punea întrebarea dacă viitorul om de știință se poate mulțumi cu frunzărirea mai mult sau mai puțin întîmplătoare a operelor beletristice. În schimb, „care va fi în viitor ponderea matematicii, acest limbaj universal modern, acest factor de legătură între diversele domenii de activitate" aceasta a fost întrebarea colegului său *Corneliu Dragomirescu*, din anul V Medicină!

Sînt numai cîteva exemple elocvente pentru preocupările tinerilor participanți la dezbatere.

Timpul și limitele lui obiective, necesitatea de a recurge la eliminarea unor preocupări secundare, la „sacrificii" cum spunea cineva — iată o temă care a revenit nu de puține ori în discuțiile la masa rotundă. Vrem să asimilăm cît mai mult, dar rama fixă a timpului de care dispunem impune adoptarea unei metode. Cum se evită risipa de timp? Cum se ordonează creșterea în adîncime și în lărgime a cunoștințelor noastre? Oare școala medie și facultatea își împart în mod strict atribuțiile în dezvoltarea culturii generale și a celei de specialitate? Există o eșalonare pe ani — sau creșterea are loc în paralel și continuu (întrebarea *Olgăi Panea*, anul III Chimie). Deosebit de interesantă și deschizătoare de perspective este problema pusă de studentul *Mocanu*: „ținînd seama de uriașa prolificitate a materialului bibliografic pe care ni-l prezintă știința și cultura contemporană, se poate presupune că tehnica ne va veni în ajutor în viitor, pentru a selecta acest material?"

Lista întrebărilor nu s-a epuizat cu aceasta. Dacă am mai cita numai, dintre numeroase altele: problema raportului între cunoștințele practice și baza lor teoretică pentru dezvoltarea unui inginer (*Elena Fințescu*, anul III Tehnologia construcțiilor de mașini); rolul și însemnătatea limbilor străine pentru lărgirea orizontului nostru cultural (*Șerban Vasile*, anul IV Agronomie); ponderea laturii de selectare în procesul asimilării cunoștințelor de cultură generală (*Mihai Izbășescu*, anul V Electronică); specializarea și subspecializarea impusă de ritmul actual al dezvoltării științei (*Ileana Vîntu* — anul IV Română); aspectul igienic, de odihnă activă, adus de alternanța de preocupări (*Iulian Beju*, anul IV Matematică); etc. etc. — înțelegem că la masa rotundă studenții au venit cu tolba plină, au venit cu elanurile unei tinereți fertilizată de o gîndire matură, responsabilă, demnă de anii noștri.

La toate aceste întrebări studenții prezenți au găsit răspunsuri sintetice, profunde, caracterizate de o înaltă responsabilitate, de o impresionantă competență, rod al unei îndelungate și bogate experiențe de viață personale, în cuvîntul oamenilor de știință și cultură pe care-l publicăm cu începere din numărul de azi al ziarului. Bineînțeles, asemenea răspunsuri izvorîte dintr-o răspundere exigentă ca și dintr-o dragoste părintească pentru studenții facultăților noastre sînt în egală măsură sfaturi de neprețuit pentru fiecare student. E un cuvînt pe care îl socotim plin de o admirabilă tinerețe a spiritului, un cuvînt viu, cald, potențat de înțelepciune, plin de învățăminte. Un cuvînt pentru care, în numele cititorilor noștri le mulțumim încă o dată eminenților noștri prieteni mai vîrstnici. Să-l urmărim în ordinea în care a fost exprimat în cadrul dezbaterii noastre.

Și să-l urmăm.

acad. prof. MIRON NICOLESCU

acad. prof. NICOLAE SĂLĂGEANU

Acad. prof. Emil Condurachi

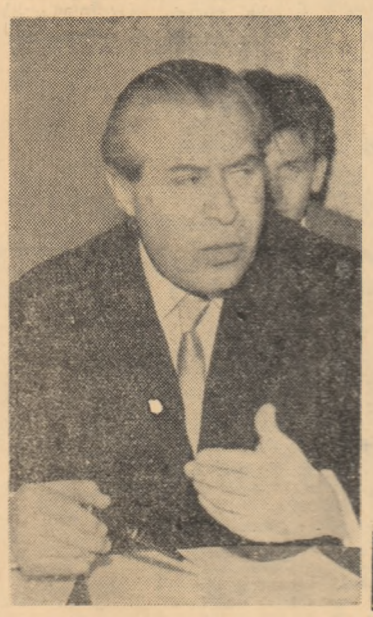

Abordînd discuția cu privire la raportul dintre cultura generală și cultura strict profesională, aș vrea să încep mai întîi cu o mărturisire: dacă ar trebui să trec din nou, astăzi, examenul de maturitate (de bacalaureat spuneam noi altădată), nu garantez că aș face față cu succes la unele discipline din domeniul științelor exacte (fizică sau chimie etc.) dar aș trece cu mai mare succes la disciplinele de cultură generală. Cred că în liceu se începe prea repede o anumită specializare, în dauna culturii generale. Aceste mărturisiri le fac ca președinte al unor comisii de examene de maturitate.

Consider, de asemenea, că s-a pus foarte just întrebarea cu privire la momentul formării culturii generale. Momentul formării culturii generale *mi se pare esențial și acela* nu poate fi decît învățămîntul mediu; *aș mai adăuga: și școala de 8 ani. Îmi amintesc de colegi de-ai mei din liceu, care învățau după anumite preferințe apreciind că unele discipline puteau fi trecute cu vederea. Eu însumi trebuie să recunosc că am fost un elev nu îndeajuns de preocupat de studiul matematicii și fizicii. Mai tîrziu mi-am dat seama de greșeală și cam în aceeași perioadă am descoperit frumusețea acestor materii. Trebuie neapărat să ne gîndim că o armonioasă formare de cultură generală se poate obține numai prin reunirea unor izvoare bogate și multilaterale; deși nimeni nu o poate nega, mintea fiecăruia face o anumită selecție, după sensibilitatea și înclinațiile proprii.*

S-a pus o întrebare asupra raportului dintre televiziune, cinema pe de o parte și bibliotecă pe de altă parte. Sistemul de a acumula exclusiv prin receptarea vizuală în dauna cunoașterii active, prin lectură, este o gravă primejdie: el duce la comoditate în gîndire, la superficialitate, la deprinderea de a primi cunoștințe de-a gata, digerate de alții. S-a pus, de asemenea, problema de a alege între metoda de a recurge direct la operă sau a folosi de predilecție rezumatul, compilația, lucrarea de popularizare. După opinia mea, condiția esențială a trăiniciei unei culturi este să mergi direct la operă și nu la rezumate. Îmi aduc aminte de un coleg foarte deștept și (poate ar trebui să completez) cu imaginație proprie. Dar și imaginația și deșteptăciunea lui, nealimentate cu cunoștințe solide, cîștigate direct de la sursă îi jucau feste. Cum rulau pe atunci diferite ecranizări după opere literare de mare prestigiu, colegul meu se mulțumea să „acopere" în două ceasuri, din fotoliul său de spectator, numeroasele zile dăruite de alții lecturii capodoperelor respective. Aceasta nu putea să nu apară limpede unui profesor de literatură. Și efectiv, cu toată imaginația, colegul meu căpăta note foarte proaste.

Este de preferat să citești o singură operă pînă la capăt și să meditezi asupra ei, decît să frunzărești rezumate. Din nefericire, dat fiind și enorma cantitate de lucrări bune sau rele, foarte mulți oameni se duc repede la rezumat. Aceasta este o profundă eroare, cu consecințe serioase. Este ca și cum o glandă în loc să funcționeze continuu și prin mijloacele organice proprii, ar activa numai mulțumită unor medicamente administrate din cînd în cînd. Este clar că trebuie să mergem la propria funcționare, bine călăuzită la început, iar după aceea, înarmată cu suficiente metode de selecție, cultura generală va fi permanent gata să sporească cunoștințele realmente necesare.

Aș vrea să spun cîteva cuvinte despre raportul dintre cultura umanistică, cultura tehnico-științifică înaltă și profesiunea pe care o îmbrățișăm. În Italia, unde mi-am făcut o parte din studii, cei mai buni matematicieni pe care îi cunoscusem nu erau cei care făcuseră liceul real, ci cei clasic, și care știau foarte bine latinește. Gama de sensibilitate a minții omenești îmbrățișează deopotrivă geometria gramaticii și construcția logică a matematicii. Cel care știe mai multe limbi are mai multe șanse să devină un specialist, decît cel care nu exercită această gimnastică a minții. Poate mai important decît orice mi se pare a fi completarea tuturor compartimentelor. Împreună ele duc la o formare armonioasă a culturii. După cum o subliniau și cei vechi, prin cunoscutul dicton „Dacă ai o măsură în toate lucrurile, scopul va fi cu siguranță atins". Rolul profesorului în cursul școlii medii, cît și în facultate este să ajute tinerilor să dobîndească elemente complimentare, dispuse într-un mod armonios.

Literatura este poate cea mai susceptibilă de a contribui la formarea culturii generale în prima etapă. Literatura, prin însăși varietatea cîmpului de investigație, prin bogăția observațiilor asupra vieții mi se pare că prezintă o foarte mare gamă de posibilități de formare a culturii generale a viitorului specialist, în indiferent ce domeniu. Mi se pare absolut evident faptul că cultura generală potențează enorm capacitatea de formare a viitorului specialist. Un arheolog devine arheolog după ce termină facultatea, pînă atunci însă trebuie să fie un cunoscător al valorilor filozofiei, literaturii, artei. La cursurile mele le spun studenților mei să fie atenți la ceea ce se petrece în jurul lor, la prefacerile care ating în egală măsură viața oamenilor și a naturii; să-și dezvolte sensibilitatea receptînd frumosul sub toate ipostazele lui: să caute și să fixe în întîmpinarea noului — în variatele și uneori secretele sale manifestări; și numai astfel vor putea ajunge cîndva buni arheologi. Căci specialitatea nu este o parcelă izolată, fără legături cu imensul cîmp al observației, cunoașterii și creației.

Acad. prof. C. D. Nenițescu

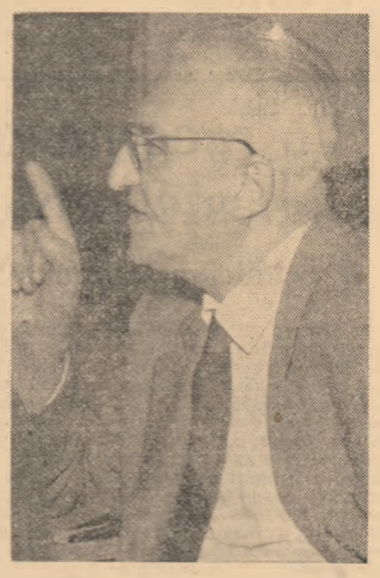

Aș dori să încerc a defini sau, mai exact, delimita conținutul noțiunii de cultură, atacînd astfel chiar fondul problemei. Asupra cărei culturi trebuie să insistăm mai mult? Această întrebare revine cu insistență în dezbaterea noastră.

Am impresia că există o anumită confuzie între ceea ce înseamnă noțiunile: **cultură fundamentală, cultură de specialitate și cultură generală.** *Cultura generală reprezintă — sau trebuie să reprezinte pentru noi — cunoașterea și însușirea cercetărilor altora. Școala care este destinată formării unei culturi generale este școala medie. Sarcina ei este de a da tinerilor esențialele rezultate ale muncii de cercetare și creație la care au ajuns alții. În cultura de specialitate însă, este vorba să ne însușim o metodă: o metodă cu care noi înșine să putem păși în probleme pe care de multe ori alții nu le-au rezolvat sau nici măcar nu le-au atacat. Am impresia că aceste două noțiuni esențiale, fundamentale, sînt neglijate uneori de noi. Se cere, de pildă, la clasa a IX-a, la fizică, să învețe o serie de probleme de metodică necesare doar acelora care lucrează cu calculatorul. Într-un adevărat noian de formule care nu sînt fundamentale se pierde fondul problemei. Se trece astfel de la ceea ce înțeleg prin cultura generală și ce trebuie să se realizeze în școala medie în domeniul culturii de specialitate care presupune într-adevăr cu totul altceva dar într-o altă etapă a studiului și a vîrstei.*

În ultimul timp s-a adunat atîta material științific încît este imposibil de presupus că cineva care să-l poată cuprinde în întregime. Nici măcar într-un domeniu mai restrîns: este de necreut ca cineva să poată cunoaște chimia organică în toate detaliile ei. Ce este de făcut?

Tindem ca, **în anii studenției, tînărul să se deprindă cu însușirea metodei fundamentale** *din specialitatea respectivă, și paralel, să efectueze lucrări personale, să desfășoare o activitate creatoare. Aici un rol de mare însemnătate îl are profesorul. Profesorului i se cere mai mult decît să dea de la catedră un bagaj de fapte, date, formule (dintre care unele totuși vor fi inevitabil uitate); i se cere să formeze pasiunea căutărilor creatoare, să învețe studenții a trece toate informațiile științifice prin filtrul propriei gîndiri. Studenții trebuie îndemnați să lucreze singuri. Foarte mulți știu ecuația lui x sau legea lui y, dar sînt și unii care, în fața unei probleme simple se pierd, nu mai știu să aplice ecuația la problemă, nu știu să o rezolve. Nu ne putem socoti mulțumiți dacă ne-am ținut de programa analitică și cu asta să terminăm. În știință intervine mereu ceva nou; chiar în cei 4—5 ani pe care tînărul îi petrece în facultate, știința pe care o studiază depășește cadrul fix al programei analitice. Ca viitorii specialiști să poată ține pasul, mai tîrziu, cu progresele științei, e imperios necesar să le dezvoltăm* **interesul cel mai viu pentru noutate** *în domeniul muncii sale — și nu numai în acel domeniu.*

Aceasta pretinde desigur, o muncă susținută. Condiția este s-o faci cu plăcere, altminteri rezultatele vor fi sub așteptări. Dacă ceea ce facem reprezintă un chin, mai bine să căutăm altceva, să găsim un domeniu de activitate în care ceea ce facem să nu ne apară ca un efort. Dacă matematica este un efort, dacă studiul ei nu ne produce nici o satisfacție, mai bine să nu o mai facem.

Despre cultura generală se spune că reprezintă ceea ce ți-a rămas după ce ai uitat tot ce ai învățat. Din păcate unii aplică definiția și la cultura de specialitate! Eu am fost vreo 25 de ani președinte în comisiile pentru examenul de stat și am multă practică. Mai există studenți — tot mai puțini, din fericire — care, la examene, aplică o „tehnologie" specială: învață în 2—3 săptămîni toată materia, uitînd-o apoi tot așa de repede. Poate chiar și mai repede. Așa nu se face treabă. **Materia trebuie însușită pentru viață, nu pentru examene.** *În sfîrșit, am impresia că va fi nevoie de o înmănunchere mult mai amplă de experiențe pentru a da — nu soluții — rețete, ci doar răspunsuri la aceste pasionante întrebări care ne arată cît de mari și multilaterale sînt preocupările studenților noștri.*

Răspund la sesizările „Ştafetei constructorilor“

Uzina „Vulcan“-București

Uzina „Vulcan“ produce utilaje destinate marilor combinate industriale de la Turnu Măgurele, Călăraşi, Craiova, Galaţi, Hunedoara şi altele. Livrarea la timp şi de bună calitate a utilajelor a constituit preocuparea centrală a colectivului nostru. Pentru Combinatul de îngrăşăminte chimice din Turnu Măgurele, de pildă, părţile specifice pentru cazane, ca şi utilajul chimic au fost livrate înainte de termenele contractuale. Acest lucru a fost posibil, datorită unei mai bune organizări a producţiei, a analizării periodice a felului în care se respectă termenele de livrare. În toate sectoarele execuţia şi livrarea utilajelor pentru marile şantiere se desfăşoară acum după grafice stabilite cu beneficiarii.

Cu toate acestea, uzina noastră a avut unele întîrzieri în livrarea utilajelor ceea ce a afectat desfăşurarea unei activităţi ritmice pe cîteva dintre şantiere în special la Craiova, Călăraşi şi chiar Turnu Măgurele. Unele dintre cauze provin din faptul că atît conducerea tehnico-administrativă a întreprinderii cît şi celelalte cadre tehnice din sectoare nu au urmărit întotdeauna, cu rigurozitate modul în care se respectă termenele contractuale. Aceasta s-a întîmplat şi atunci cînd am avut rolul de uzină coordonatoare pentru livrarea unor categorii de utilaje. Îngrijindu-ne să îndeplinim ceea ce revenea de executat uzinei noastre — în cazul livrării cazanelor pentru şantierul din Călăraşi — am neglijat să urmărim cum îşi respectă sarcinile contractuale şi celelalte întreprinderi care, în cazul de faţă, ne erau subordonate.

Trebuie arătat, totodată, că livrarea cu întîrziere a utilajelor pe unele din marile şantiere s-a datorat şi unor greutăţi care nu ţin de uzină. Trebuie amintit în această ordine de idei, faptul că unele comenzi şi documentaţii sosesc în uzina noastră cu mari întîrzieri şi neclarificate, cum a fost documentaţia pentru coşul de fum al centralei termice Tr. Măgurele. Faptul că documentaţia primită de uzină suferă pe parcurs numeroase modificări (afectînd uneori peste 50 la sută din volumul ei) duce de asemenea la întîrzieri în livrarea utilajelor.

Vom face tot ce depinde de noi pentru ca marile şantiere să intre în funcţiune la termenele stabilite.

Ing. ENE LACHE
director tehnic — Uzina „Vulcan“-Bucureşti

Comitetul raional U. T. M.-Tg. Jiu

În urma articolului „Pe şantierul Fabricii de ciment din Tîrgu-Jiu“, apărut în „Scînteia tineretului“ nr. 4595, biroul Comitetului raional U.T.M. Tg. Jiu dezbătînd cele semnalate, şi-a însuşit obiecţiile critice formulate de brigada ziarului. Ne-am dat seama că nu am reuşit să dăm un sprijin mai calificat organizaţiilor U.T.M. din cadrul şantierului Fabricii de ciment — pentru a desfăşura o activitate culturală rodnică — şi am trecut la măsuri care să învioreze această activitate.

Un secretar al comitetului raional U.T.M. s-a deplasat la acest obiectiv important, sprijinind comitetul U.T.M. pentru ca, împreună cu comitetul sindical, să-şi întocmească un plan comun al activităţilor cultural-artistice şi sportive ce se desfăşoară pe şantier.

S-a întocmit un program săptămînal de activitate a clubului, pe baza căruia, în prezent, se organizează cu regularitate manifestări ca: întreceri sportive, conferinţe şi recenzii, joi ale tineretului etc. Toate acestea au făcut ca sălile clubului să cunoască, în fiecare seară, un freamăt neobişnuit. De asemenea, s-a acordat o grijă deosebită pregătirii formaţiilor artistice care au participat la faza inter-întreprinderi şi raională a celui de-al VII-lea concurs al echipelor artistice de amatori, reuşind să ocupe locuri fruntaşe. Au fost luate măsuri ca un număr cît mai mare de tineri de pe acest şantier să participe la Spartachiada Republicană, să treacă probele pentru a obţine insigna de polisportiv.

În acelaşi timp s-au luat măsuri pentru a se crea activităţii cultural-educative de masă cadrul material potrivit. A fost amenajată o scenă permanentă, pe care se desfăşoară săptămînal programe ale formaţiilor artistice, conferinţe etc.

Articolul „Pe şantierul Fabricii de ciment din Tîrgu-Jiu“ publicat în ziarul „Scînteia tineretului“, ne-a fost de un real folos, deoarece a avut menirea să ne îndrepte atenţia spre o verigă mai slabă a muncii noastre.

Biroul Comitetului raional U.T.M. Tg. Jiu

Comitetul U.T.M. al Hidrocentralei „16 Februarie“-Argeş

În şedinţa comitetului U.T.M. al Hidrocentralei „16 Februarie“-Argeş, s-a discutat pe marginea articolului apărut în nr. 4628 al „Scînteii tineretului“.

Comitetul U.T.M. şi-a însuşit criticile aduse şi a stabilit, în acelaşi timp, măsuri menite să îmbunătăţească activitatea pe linie de U.T.M. pe şantierul nostru.

Comitetul U.T.M. a stabilit organizarea unor şedinţe cu tinerii noi angajaţi pe şantier, la care să fie invitaţi muncitori cu vechime, ingineri, maiştri cu experienţă, care să vorbească acestor tineri, împărtăşindu-le din experienţa lor. Se vor continua expunerile pe tema „Să ne cunoaştem şantierul“, în care se va explica tinerilor construcţia şi importanţa Hidrocentralei.

S-a stabilit ca pentru sprijinirea şi urmărirea îndeaproape a participării tinerilor la cursurile de calificare, membrii comitetului U.T.M. să fie repartizaţi să răspundă de cîte unul din cursuri. Pentru a face din acţiunea de difuzare a cărţii în rîndul tineretului o acţiune de masă — comitetul U.T.M. şi-a propus, şi parţial a şi rezolvat, să procure manuale de specialitate tuturor cursanţilor de la cursurile de calificare. Tot în direcţia ridicării calificării, comitetul U.T.M. a iniţiat organizarea de concursuri pe meserii gen „Cine ştie, răspunde“, pentru meseriile de dulgheri, mineri, betonişti, electricieni etc.

În cadrul activităţii sportive, comitetele organizaţiilor de bază au fost ajutate ca în colaborare cu grupele sportive să organizeze concursuri în cadrul Spartachiadei Republicane şi pentru trecerea normelor pentru obţinerea insignei de polisportiv.

De asemenea, ne-am propus organizarea unor excursii educative în afara şantierului, la obiective industriale din regiune (C.I.L. Piteşti, Uzinele Colibaşi, Uzina de aluminiu din Slatina şi altele).

Comitetul U.T.M. al Grupului de şantiere al Hidrocentralei „16 Februarie“-Argeş

★

P.S. Invităm pe cititorii acestor rînduri să desprindă, din colecţia „Scînteii tineretului“, ziarul nr. 4628 — în care a apărut reportajul „Pe şantierul Hidrocentralei de la Argeş“ — şi să confrunte textul reportajului cu răspunsul comitetului U.T.M. Se va observa că la problemele importante ridicate în cadrul articolului, comitetul U.T.M. al Hidrocentralei nu ne dă nici un răspuns. Şi dacă, totuşi, comitetul U.T.M. s-a achitat, deşi într-o măsură insuficientă, de obligaţia redactării unui răspuns la semnalele presei, nu se poate spune acelaşi lucru despre conducerea tehnico-administrativă a şantierului, în faţa căreia articolul nostru a ridicat o seamă de probleme acute. Pe cînd răspunsul ce se impune?

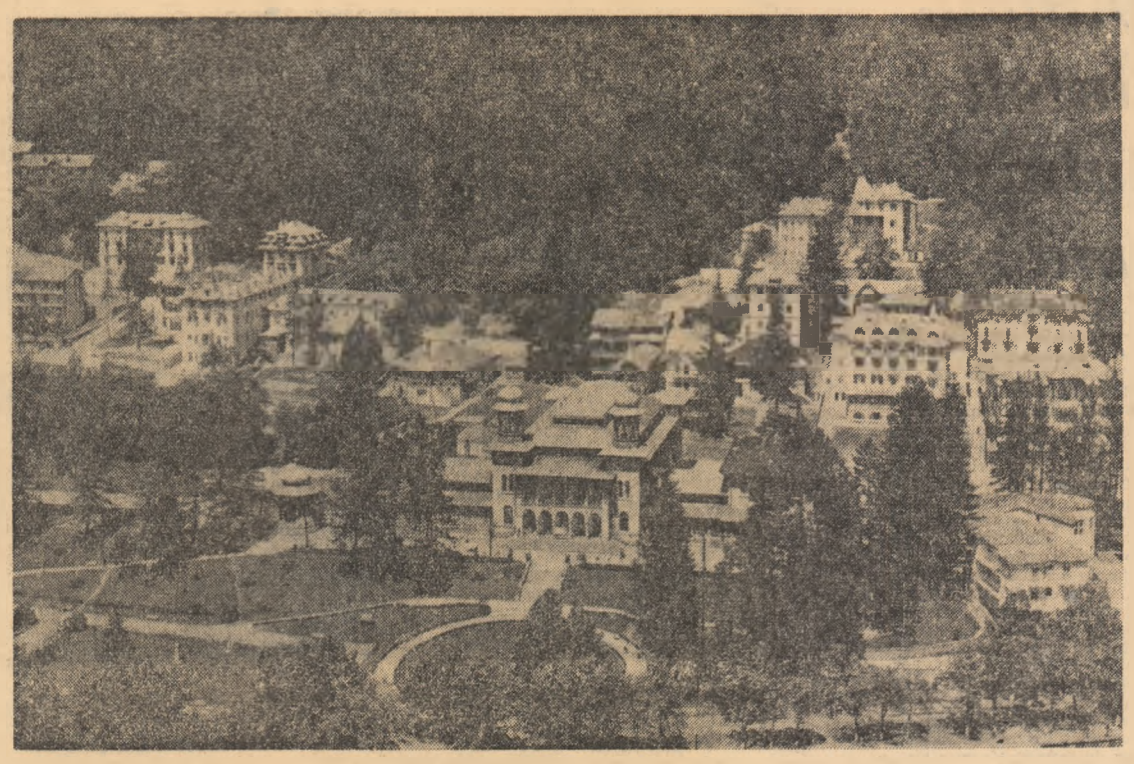

Slănicul Moldovei îşi aşteaptă oaspeţii

Sesiune a cercurilor tehnice

CLUJ (de la corespondentul nostru)

La Grupul şcolar de construcţii — Şcoala tehnică de personal tehnic din Cluj — s-a desfăşurat prima sesiune de comunicări a cercurilor tehnice de elevi. La sesiune au participat cercurile de construcţii şi arhitectură, electronică, instalaţii, topografie, geotehnică şi fundaţii, drumuri şi poduri care au prezentat 12 referate susţinute de elevi din anii II şi III. În cadrul referatelor au fost abordate probleme legate de metode şi materiale noi folosite în construcţii. Aşa de pildă, în referatul „Folosirea cofrajelor glisante“ s-a vorbit despre noua metodă folosită în construcţii cu referiri la rezultatele practice obţinute pe şantierele unde elevii îşi efectuează practica în producţie. De un interes deosebit s-au mai bucurat referatele: „Stadiul, proiectarea şi executarea unui amortizor de zgomot cu plăci pentru instalaţiile de ventilaţie“, „Redresori cu siliciu utilizaţi ca redresori de mare putere în tracţiunea electrică“ etc.

ŞTIINŢA • ŞTIINŢA • ŞTIINŢA • ŞTIINŢA

Vitamina C vindecă rănile

Experienţele efectuate pe animale de către oamenii de ştiinţă sovietici de la Institutul de medicină din Voronej, au arătat că modificarea concentraţiei acidului ascorbic în organism are o puternică influenţă asupra procesului de regenerare a ţesuturilor vii.

În lipsa vitaminei C regenerarea este încetinită. În reacţiile complexe care au loc în organism sub acţiunea hormonilor, acidul ascorbic apare ca o verigă finală. Dar cantitatea acestuia în ţesuturi scade brusc sub influenţa unor factori externi.

Pe oamenii de ştiinţă i-a interesat legătura dintre concentraţia acidului ascorbic în organism şi viteza de vindecare a leziunilor externe. S-a dovedit că creşterea cantităţii acidului ascorbic în ţesuturi peste limita obişnuită provoacă creşterea vertiginoasă a celulelor şi acoperirea porţiunilor lezate cu celule sănătoase. În afară de aceasta, acidul ascorbic diminuează influenţa unor substanţe nocive. Leziunile externe se vindecă rapid.

Noua metodă de accelerare a vindecării leziunilor externe are o mare însemnătate practică.

Cauza cutremurelor

Dr. Hugo-Belioff de la Laboratorul seismologic al Institutului tehnologic din California este de părere că cutremurele au loc în urma topirii unor blocuri uriaşe de rocă sub acţiunea căldurii din nucleul globului pămîntesc.

Adîncimea cutremurelor se formează în stratul gros de 20 de mile care acoperă Pămîntul. Oamenii de ştiinţă au găsit procedee de măsurare a tensionării superficiale a scoarţei Pămîntului, ceea ce le-a permis să prezică locurile eventualelor cutremure. *Ei consideră că pe viitor vor reuşi să preîntîmpine cutremurele prin efectuarea de explozii în locurile de concentrare a tensiunilor, pentru a nu le îngădui să atingă limite periculoase.*

Recent s-au găsit procedee de înregistrare a şocurilor la o adîncime de 400 de mile. Aceste şocuri, remarca dr. Belioff sînt formate, posibil, în urma topirii instantanee a unor uriaşe blocuri de rocă.

Probabil, în urma acestei topiri se formează tensiuni în scoarţa Pămîntului care, ulterior, pot provoca cutremure. O astfel de topire, după toate probabilităţile, se produce la o adîncime de 400 de mile.

Metode noi în construcţii

In ultimul timp în domeniul construcţiilor şi-au făcut loc o serie de noi procedee menite să asigure un ritm rapid acestui important compartiment de dezvoltare a tehnicii zilelor noastre.

Sistemele noi, prin ingeniozitatea lor, fie perfecţionează sistemele clasice de construcţii folosite pînă nu de mult, fie introduc elemente noi sau materiale noi, scurtînd durata de execuţie sau ieftinind costul construcţiilor.

Maşina de construit case

Unul din aceste sisteme, aplicat foarte recent a produs senzaţie prin ritmul realizat.

„Maşina de construit case“ produce cca. 90 mp de construcţie complet finisată în 24 de ore, cu o echipă de 14 oameni. Această maşină este alcătuită de fapt dintr-un cofraj al pereţilor laterali şi al planşeului care înaintează în lungul clădirii pe şine montate peste planşeul inferior. Ascmenea maşini s-au mai folosit şi în trecut însă ele montau de regulă elemente de construcţii prefabricate. Maşina din cazul de faţă foloseşte procedeele tradiţionale de lucru, realizînd însă o productivitate mult sporită.

Dimensiunile maşinii (recent folosită pe unul din şantierele din Franţa) sînt variabile în funcţie de dimensiunile construcţiei ce o realizează, dar de regulă lăţimea ei este de 10—15 m., lungimea de 6—20 m., iar înălţimea de 4 m.

Cum lucrează o asemenea maşină? Pentru realizarea construcţiei, se montează în primul rînd conductele încorporate în planşee, precum şi elementele de tîmplărie. Apoi începe turnarea betonului în cofrajul maşinii care se vibrează. Uscarea se face prin intermediul unor plăci absorbante. După care se face finisarea suprafeţelor turnate. A doua zi, după aceste operaţii se trece la decifrarea porţiunilor turnate, iar maşina înaintează cu ajutorul instalaţiilor complexe cu care este utilată.

Aplicarea acestui sistem este recomandabilă cu precădere la construcţii cu ziduri longitudinale.

Ajutorul principal — cablurile

Un alt sistem de execuţie al construcţiilor cu mijloace şi metode moderne foloseşte o maşină alcătuită dintr-o cutie de beton armat cu pereţi groşi, goală pe dinăuntru care înaintează pe verticală prin intermediul unor prese foarte puternice. Maşina montează planşee prefabricate cu ajutorul unor cabluri. Aceste planşee prefabricate se montează pe părţile laterale ale cutiei.

Cablurile au un capăt fixat în sol, iar celălalt capăt este fixat pe cutia de beton armat. Pe aceste cabluri sînt înşirate planşeele prefabricate care se solidarizează cu cablul prin intermediul unor cîrlige puternice înglobate în planşee.

Fiecărui planşeu îi este atribuită o porţiune de cablu corespunzătoare înălţimii etajului respectiv. Pe măsură ce cutia de beton începe să se ridice, planşeele prefabricate care sînt aşezate unul peste celălalt, încep să alunece pe verticală. În momentul în care cutia de beton a ajuns în punctul cel mai înalt al construcţiei, întreaga porţiune de cablu s-a întins şi fiecare planşeu s-a aşezat la înălţimea dorită.

Capătul cablului fixat în sol se va desfăşura şi va fi ancorat în masivul de beton al fundaţiei. Cutia de beton va rămîne în vîrful construcţiei, iar presele hidraulice care au ridicat-o pînă în acel punct se vor retrage.

„Saltele de plumb“

Eforturile constructorilor s-au îndreptat şi în direcţia asigurării unui grad mai ridicat de confort al clădirilor.

In acest sens, problema amortizării zgomotelor şi vibraţiilor la clădirile de locuit, a căpătat o importanţă deosebită. De aceea şi interesul manifestat pentru înlăturarea lor a crescut foarte mult. Posibilităţile de soluţionare a izolării construcţiilor contra zgomotelor sînt diferite, însă un interes deosebit îl reprezintă în momentul de faţă folosirea saltelelor de plumb.

Aceste saltele sînt alcătuite din 3 foi de plumb în grosime de 2 mm fiecare, înglobînd între ele cîte un strat de pîslă de 10 mm grosime. La montare, aceste saltele se vor acoperi cu cîte un strat de hîrtie bituminată.

In cazul pereţilor despărţitori se poate folosi chiar o simplă placă de plumb de 1 sau 1,5 mm montată pe acest perete cu ajutorul dibluri-lor.

Prin folosirea plăcilor de plumb intercalate între diferite straturi de carton fibros sau pisle minerale se pot obţine izolări contra zgomotelor la planşee şi la uşi.

Camere „surde“

Procedee asemănătoare s-au folosit în ultimul timp la construirea aşa-ziselor camere „surde“. Camerele surde se folosesc în electroacustică — ştiinţă care se ocupă cu studiul transformării energiei electrice în energie acustică, studiu deosebit de important şi care a căpătat o largă răspîndire în ultimul timp.

Aceste camere surde, în care se fac experienţe de laborator nu trebuie să fie influenţate deloc de zgomotele din exterior. Izolarea lor se face la fundaţii de asemenea cu plăci de plumb intercalate cu pîslă minerală sau carton fibros. Pereţii camerei ca şi planşeul sînt alcătuiţi din cîte 3 straturi de beton cu goluri de aer intermediare, iar suprafaţa lor interioară se plachează cu elemente absorbante de diferite forme alcătuite din vată de sticlă.

Ing. A. VALENTIN

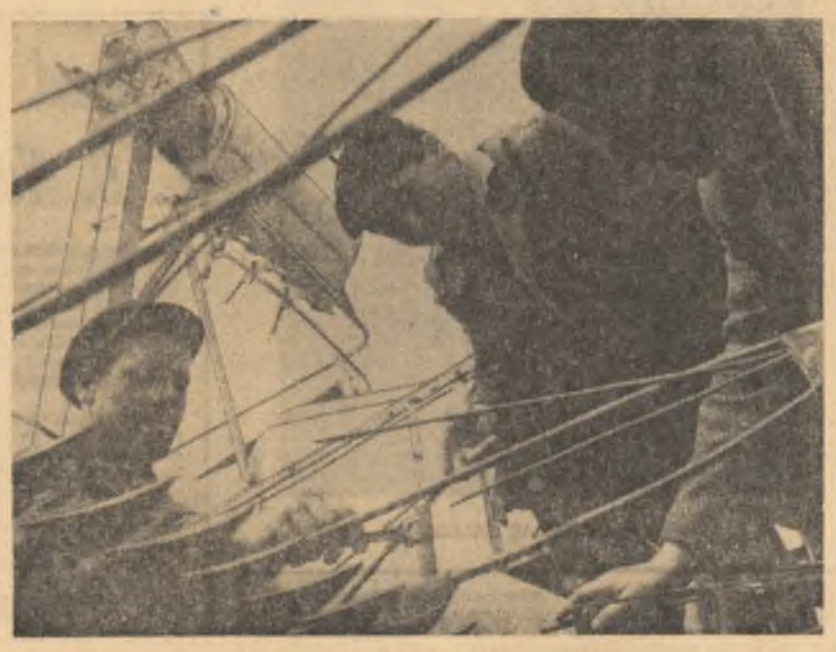

Mecanizatorii de la G.A.S. Rusăneşti, raionul Caracal paralel cu lucrările de întreţinere a culturilor, acordă o mare atenţie pregătirii utilajului pentru seceriş

Vă recomandăm aceste profesii

● Tehnician agronom

Tehnicianul agronom participă efectiv la procesul de producţie din unitatea agricolă în care îşi desfăşoară activitatea. El este ajutorul inginerului agronom, ia parte la întocmirea planului de producţie şi defalcarea lui pe brigăzi, dă indicaţii mecanicilor agricoli şi supraveghează executarea lucrărilor de pregătire a terenului în vederea semănatului şi de administrare a îngrăşămintelor organice şi minerale; supraveghează şi dă indicaţii asupra lucrărilor de întreţinere a culturilor şi organizează lucrările de recoltare în funcţie de parcul de maşini existent. Pe sistemele irigate, tehnicianul agronom urmăreşte efectuarea corectă a udărilor în funcţie de regimul de irigaţie al diferitelor culturi, stabileşte durata de funcţionare a canalelor sau agregatelor de aspersiune (ploaia artificială), în funcţie de normele de udare.

● Tehnician horticultor

Tehnicianul horticultor participă, sub îndrumarea inginerului horticultor, la întocmirea şi aplicarea planului de producţie pentru vii, livezi de pomi sau grădini de legume; organizează şi supraveghează desfăşurarea lucrărilor în sectorul respectiv, ţinînd seama de calendarul muncilor agricole; stabileşte necesarul de material săditor şi supraveghează producerea acestuia în răsadniţe pentru suprafeţele destinate diferitelor culturi timpurii, semitimpurii şi tîrzii; în şcoala de viţe îndrumă şi supraveghează producerea materialului săditor, operaţiile de altoire, iar în pepiniera de pomi îndrumă şi supraveghează pregătirea materialului săditor, pe specii şi vîrste.

În plantaţiile de vii şi pomi, precum şi în grădina de legume, îndrumă şi urmăreşte aplicarea tuturor lucrărilor, organizează lucrările de recoltare, sortare şi păstrare a produselor, precum şi procesul de vinificaţie.

● Tehnician veterinar

Tehnicianul veterinar participă, alături de medicul veterinar, la organizarea producţiei în fermele de animale prin supravegherea dezvoltării şeptelului pe specii, la întocmirea corectă a raţiilor de alimentaţie; participă efectiv la operaţiile de prevenire şi combatere a bolilor la animale; ţine evidenţa producţiilor pe specii de animale.

● Mecanic agricol

Mecanicul agricol conduce (şi întreţine) tractoarele sau alte maşini şi instalaţii agricole, agregate, staţii de pompare sau instalaţii de irigare prin ploaie artificială, cunoscînd caracteristicile tehnice şi modul de funcţionare al acestora, participă la mecanizarea cît mai largă a lucrărilor agricole. În atelierele de reparaţii, mecanicul agricol face îngrijirile tehnice şi execută toate categoriile de reparaţii ale tractoarelor, maşinilor şi instalaţiilor agricole.

Prin activitatea desfăşurată, mecanicul agricol poate contribui din plin la obţinerea unor recolte bogate, la continua întărire economico-organizatorică a unităţilor agricole socialiste.

UNDE MERGEM SĂ ÎNVĂŢĂM?

Din reţeaua şcolilor Consiliului Superior al Agriculturii

REGIUNEA ARGEŞ

Şcoala profesională de pe lîngă S.M.T. Costeşti — Raionul Costeşti
— mecanic agricol

Şcoala profesională de pe lîngă S.M.T. Drăgăşani — Raionul Drăgăşani
— mecanic agricol

Şcoala profesională de pe lîngă S.M.T. Greci — Raionul Găeşti
— mecanic agricol

Şcoala profesională de pe lîngă S.M.T. Radomireşti — Raionul Drăgăneşti-Olt
— mecanic agricol

Şcoala profesională de pe lîngă S.M.T. Miroşi — Raionul Costeşti
— mecanic agricol

Şcoala profesională de pe lîngă S.M.T. Recea-Slatina
— mecanic agricol

Şcoala profesională de pe lîngă S.M.T. Teiu — Raionul Costeşti
— mecanic agricol

Şcoala profesională de pe lîngă S.M.T. Vlaici — Raionul Vedea
— mecanic agricol

Centrul şcolar de pe lîngă G.A.S. Găeşti
a) Şcoala profesională:
— mecanic agricol
b) Şcoala tehnică:
— tehnician veterinar.

Şcoala tehnică Curtea de Argeş, str. Republicii nr. 17, de pe lîngă staţiunea I.C.C.A. Ştefăneşti
— tehnician horticultor; tehnician veterinar

Şcoala tehnică — Slatina, str. Strihareţi nr. 150, de pe lîngă G.A.S. Curtişoara
— tehnician agronom
— tehnician veterinar

Grupul şcolar de pe lîngă staţiunea experimentală I.C.C.A. — Drăgăşani

a) Şcoala profesională:
— preparator în industria alimentară — vinificaţie şi băuturi spirtoase.

b) Şcoala tehnică:
— tehnician horticultor; contabil agricol

Şcoala tehnică Bradu de pe lîngă staţiunea I.C.C.A. — Ştefăneşti — Raionul Piteşti
— contabil agricol.

Şcoala tehnică de pe lîngă G.A.S. Dobrogostea — Raionul Piteşti
— tehnician veterinar

REGIUNEA BACĂU

Şcoala profesională de pe lîngă S.M.T. Podul Turcului — Raionul Adjud
— mecanic agricol

Şcoala profesională de pe lîngă S.M.T. Tîrgu Neamţ
— mecanic agricol

Şcoala profesională de pe lîngă S.M.T. Hemeiuş — Raionul Bacău
— mecanic agricol

Şcoala profesională de pe lîngă S.M.T. Adjud — Raionul Adjud
— mecanic agricol

Şcoala profesională de pe lîngă G.A.S. Răcăciuni — Raionul Bacău
— mecanic agricol

Şcoala tehnică Trifeşti — Roman, de pe lîngă staţiunea experimentală I.C.C.A. Roman
— tehnician agronom; tehnician horticultor; tehnician veterinar

Grupul şcolar de pe lîngă S.M.T. Roman, str. Alexandru cel Bun nr. 2
a) Şcoala profesională:
— mecanic agricol.
b) Şcoala tehnică:
— contabil agricol

REGIUNEA BANAT

Şcoala profesională de pe lîngă S.M.T. Biled — Raionul Sînnicolau Mare
— mecanic agricol

Şcoala profesională de pe lîngă S.M.T. Ciacova — Raionul Deta
— mecanic agricol

Şcoala profesională de pe lîngă S.M.T. Lugoj
— mecanic agricol

Şcoala profesională de pe lîngă S.M.T. Ortişoara — Raionul Arad
— mecanic agricol

Şcoala profesională de pe lîngă S.M.T. Pecica — Raionul Arad
— mecanic agricol

Şcoala profesională de pe lîngă S.M.T. Peciul Nou — Raionul Timişoara
— mecanic agricol

Şcoala profesională de pe lîngă S.M.T. Oravita
— mecanic agricol

Şcoala profesională de pe lîngă S.M.T. Săcălaz — Raionul Timişoara
— mecanic agricol

Grupul şcolar de pe lîngă G.A.S. Jimbolia
a) Şcoala profesională:
— mecanic agricol.
b) Şcoala tehnică:
— tehnician veterinar

Grupul şcolar de pe lîngă G.A.S. Ceacova — Raionul Ceacova
a) Şcoala profesională:
— mecanic agricol.
b) Şcoala tehnică:
— tehnician veterinar

Şcoala tehnică de pe lîngă G.A.S. Lipova
— contabil agricol

Şcoala tehnică de pe lîngă G.A.S. Lugoj, str. Timişoara, nr. 126
— tehnician agronom; tehnician veterinar; contabil agricol

Şcoala tehnică de pe lîngă G.A.S. Sînnicolau Mare
— tehnician agronom; tehnician veterinar

Grupul şcolar de pe lîngă G.A.S. Arad.
a) Şcoala profesională:
— mecanic agricol
b) Şcoala tehnică:
— tehnician veterinar; contabil agricol

Şcoala tehnică de pe lîngă staţiunea experimentală I.C.C.A. Miniş — Raionul Lipova
— tehnician horticol

Continuăm într-unul din numerele viitoare publicarea reţelei şcolilor Consiliului Superior al Agriculturii din alte regiuni.

Fata de la Șontea

— Și totuși, de ce-ai venit în Deltă?...

Zîmbește, nițel încurcată, apoi încearcă să scape de întrebare cu o glumă:

— Știu eu? !... Poate pentru că mi-a plăcut apa... Delta, cu milioanele ei de păsări, pescarii care se-ntorc în amurg cu mahunele doldora de pește, apusuri și răsărituri pe care nicăieri nu le poți vedea atît de frumoase ca aici la noi... Tinerețe, romantism... Și deviază discuția pe un „teren" mai... prozaic, teren pe care se simte pe deplin stăpînă:

— ...Noi sîntem stufari; oameni care recoltăm stufu[illegible]. Mulți cred că treaba asta e simplă ca bună-ziua. Dar nu-i tocmai așa. Și la noi, problema calității stufului recoltat se pune în mod deosebit ca în oricare alt sector de producție... Și intră în niște explicații foarte detaliate, demonstrîndu-mi matematic cît e de importantă stabilirea epocii „optime" de recoltare a stufului (treabă care se face prin minuțioase analize de laborator menite să determine procentajul de celuloză existent în banala trestie de baltă), de ce se dă la ei „bătălia", în campaniile de recoltare, ca fiecare seicar) să taie stufu[illegible] cît mai de la rădăcină, știut fiind că spre rădăcina trestiei e concentrat cel mai mare procent de celuloză... Trece apoi la alt subiect, relatîndu-mi cu reținută mîndrie cum muncesc „băieții noștri", citîndu-mi nume de utemiști fruntași, faptele lor... Și, încet, încet, povestirea ei îmi creează imaginea muncii „stufarilor", începînd din octombrie pînă în aprilie, înfruntînd gerurile și Crivățul turbat al iernii. Uneori ei rămîn izolați zile și săptămîni în pădurile de stuf de pe grindurile înconjurate de Dunărea înghețată. Îmi povestește despre cei din schimbul doi, care transformau nopțile în zile (pe geruri de minus douăzeci de grade, biciuiți de viscole) tari ca cremenea și neînvinși, hotărîți să folosească fiecare oră „prielnică" pentru recoltare în condițiile „prielnice" de producție pentru ei, stufarii, tocmai zilele cînd totul îngheață, cînd șenilele tractoarelor nu se mai împotmolesc în mocirla bălții, cînd pionierii firari nu mai prezintă pericolul surpării sub greutatea tractorului.*

...Specialitatea ei e aceea de tehnician tehnolog, iar la unitatea Șontea de exploatare a stufului îndeplinește funcția de controlor de calitate. Care calitate? A stufului recoltat, bineînțeles, stuf care ia drumul Combinatului de la Brăila, unde e transformat în celuloză. Ca muncă obștească, a fost aleasă în comitetul organizației U.T.M. a unității Șontea — responsabilă cu producția și calificarea tineretului. În campaniile de recoltare, sarcina ei e să meargă la coloanele care recoltează stuful, să controleze calitatea muncii seicarilor, la zecile de depozite pentru a recepționa stuful recoltat și — concomitent cu asta — să țină ședințe cu utemiștii, să prezinte recenzii în fața tinerilor, îndemnîndu-i să petreacă ceasurile de răgaz în tovărășia unei cărți, să expună lecții și conferințe la cercurile politice U.T.M., să... Dar cîte lucruri nu sînt de făcut! „Terenul" ei de activitate, ca noțiune geografică, se întinde pe întreaga suprafață de mii și mii de hectare de pe care unitatea recoltează stuful; pentru o edificare mai exactă, trebuie precizat că unitatea e împărțită în coloane și că numai o coloană de recoltare acționează pe un teritoriu de 2 000—2 500 de hectare. Deci, munca ei e să fie mereu pe drum. Și drumul e pe apă, cînd apele Dunării „curg", sau cu helicopterul — cînd apa e încremenită de gheață. Și munca asta trebuie făcută pe ploaie, pe vînt, pe ger. Uneori trebuie să rămînă și o cameră și cîteva săptămîni la [illegible]...

— Cum este e treaba pe care o faci, [illegible] muncă obișnuită, ca de altfel a tuturor stufarilor noștri.

O muncă eroică, aș preciza eu, în adevăratul înțeles al cuvîntului, un eroism cotidian care caracterizează munca tuturor stufarilor, fără nici o excepție. În Deltă, la valorificarea uriașei bogății a stufului, lucrează numai oameni tari! Leneșii, fricoșii, plîngăreții, cei ce-și doresc de la viață doar un culcuș de puf cildăruț, n-au ce căuta aici! Și nici nu se duc...

Gabriela Fedorciuc (așa o cheamă pe fata) nu-i născută în Deltă. A absolvit școala medie tehnică de chimie la Făgăraș; apoi a fost repartizată să lucreze ca laborantă chimistă la Combinatul de cauciuc de la Onești. E căsătorită, are și o fetiță de [illegible] ani; soțul ei e maistru mecanic. Și într-o bună zi, ea, împreună cu soțul, au hotărît să vină în Deltă. Să-i fi numit un cîștig bănesc mai mare? Amîndoi erau oameni cu calificare temeinică, cîștigau foarte bine, aveau casa lor, familia lor, la Onești lucrau în condiții care nici pe departe nu se pot asemui cu cele din Deltă...

— Și totuși, de ce-ați venit în Deltă?

[illegible] de insistența mea, se-ncruntă, apoi îmi răspunde laconic:

— Am aflat că e mai multă nevoie de noi aici... pe malul Dunării, printre locuințele stufarilor de la Șontea... Aflînd, i-am întîlnit fetița. „Duceața", la gîtul ei, cu o gîină pe care o legase de-un picior cu o sfoară lungă, ca să n-o piardă prin bălării, urmărind curioasă cum își ciugulea hrana. Fiecare și-a „cota". Aici, la Șontea, nimeni nu stă degeaba. Fiecare face „ceva".

SAVIN STELIAN

*) Mecanicul care manipulează agregatul de recoltare a stufului.

Ridicarea la rang de ambasadă a reprezentanțelor diplomatice din Tokio și București

Guvernul Republicii Populare Romîne și guvernul Japoniei au convenit ca reprezentanțele lor diplomatice la Tokio și București să fie ridicate la rang de ambasade cu începere de la 1 iunie 1964.

INFORMAȚII

In sala mică a Palatului R.P. Romîne au început joi lucrările celui de al XI-lea Congres național de chirurgie, care are ca tematică problemele actuale ale chirurgiei cardio-vasculare, hemoragiile digestive superioare și insuficiența renală acută în chirurgie. Participă numeroși academicieni, profesori, medici din întreaga țară, precum și reprezentanți de seamă ai chirurgiei sosiți din 19 țări.

★

Însărcinatul cu afaceri ad-interim al Franței în R. P. Romînă, Jean-François Noiville, a oferit joi un cocteil, la sediul ambasadei, cu prilejul turneului pe care Comedia Franceză îl întreprinde în țara noastră.

Au participat Pompiliu Macovei, adjunct al ministrului afacerilor externe, reprezentanți ai Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, artiști și alți oameni de cultură.

Au fost de față șefi unor misiuni diplomatice acreditați în R. P. Romînă și alți membri ai corpului diplomatic.

★

In cadrul programului de schimburi culturale încheiat între R. P. Romînă și Marea Britanie, la 28 mai a sosit în Capitală dl. Watson Gordon Talbert Rice, profesor de istoria artelor la Universitatea din Edinburg, împreună cu soția sa, Tamara Rice, specialistă în arta bizantină, pentru cunoașterea vieții culturale din țara noastră.

★

Între 29 mai și 11 iulie, la Viena se vor desfășura lucrările celui de-al XV-lea Congres al Uniunii Poștale Universale (U.P.U.). Congresul va discuta modificarea Convenției Poștale Universale și a celorlalte acte ale U.P.U.

Delegația R. P. Romîne la acest Congres este condusă de Grigore Marin, adjunct al ministrului transporturilor și telecomunicațiilor.

(Agerpres)

Elevi ai Școlii poligrafice „Dimitrie Marinescu" în vizită la Muzeul de istorie a orașului București.

Cronică de campanie

(Urmare din pag. I)

unor lucrări de bună calitate. Tractoriștii Mihai Paraschiv și Emil Burcuță din brigada lui Gheorghe Buia s-au evidențiat încă de la începutul campaniei prin grija deosebită pe care o acordă calității lucrărilor și efectuării lor în timpul optim.

Aceeași preocupare din partea tinerilor pentru executarea în condiții optime a lucrărilor de întreținere am întîlnit și la gospodăriile colective din comunele Tudor Vladimirescu, Gropeni, Tufești, Scorțaru Vechi, Însurăței și Mihai Bravu, unde organizațiile U.T.M. antrenează zilnic atîția tineri cîți e nevoie pentru fiecare lucrare.

În aceleași condiții de climă și sol

Între gospodăriile agricole colective din Cazasu, Chiscani, Osmanu și Pitulați pe de o parte și cele amintite mai sus, nu există diferențe de climă și sol. Și aici, ca și în G.A.C. a căror experiență bună am prezentat-o, plantele s-au dezvoltat bine, uniform. Dar ritmul de desfășurare a lucrărilor de întreținere e nesatisfăcător.

Aceste rămîneri în urmă se datoresc în cele mai multe cazuri repartizării nejudicioase a brațelor de muncă și a mijloacelor mecanice. Așa, de pildă, la Cazasu, unde terenul zvîntat oferea toate condițiile pentru trecerea la executarea prașilei manuale la porumb, o întreagă brigadă de cîmp a fost repartizată să prășească cele cîteva rînduri de fasole din apropierea grajdurilor gospodăriei, irosindu-se astfel forțele la o treabă de importanță mai mică. La Pitulați, deși porumbul se află într-un stadiu de vegetație care cere executarea urgentă a primei prașile manuale, nu s-a trecut la lucru cu toate forțele. Din această cauză, pînă în prezent, din cele 647 hectare cu porumb n-au fost prășite decît vreo sută de hectare.

Analizînd situația existentă, Consiliul agricol raional Brăila a organizat, în timpul neprielnic lucrărilor în cîmp, la gospodăriile colective „23 August" și „V. I. Lenin" din Viziru, fruntașe la întreținerea culturilor, un schimb de experiență la nivelul raionului, schimb în cadrul căruia participanții — președinți, ingineri și brigadieri din G.A.C. — au avut posibilitatea să cunoască îndeaproape metodele folosite de colectiviștii de aici. Aplicarea în practică a învățămintelor desprinse de la acest schimb de experiență va putea duce, fără îndoială, la urgentarea prașilelor și răritului în toate gospodăriile agricole colective din raion.

SPORT

CĂTRE CEI UNSPREZECE

Peste trei zile, la Sofia, selecționata olimpică a țării noastre va întîlni în meci revanșă, pentru calificarea în turneul de la Tokio, selecționata olimpică a Bulgariei. Este, trebuie s-o spunem, de departe cea mai dificilă partidă susținută de noi în ultimii ani. [illegible]

Lotul nostru, la care am făcut ieri o vizită de cîteva ceasuri, completat și întărit, se află în bună dispoziție, dorință și încredere în calificare. Ultimul antrenament, în compania primei garnituri a Petrolului (formula de echipă e cunoscută din presă) a fost făcut cu scopul de a se adînci ideea jocului ce va fi aplicat la Sofia.

S-a înțeles — și asta va fi în chip sigur hotărîtor la Sofia — că pentru a ne califica, trebuie să acționăm calm, gîndit, în continuă mișcare, din primul și pînă-n ultimul minut. Formula anti-joc (adică minge în tușă, tragere de timp, mingea în [illegible]) a fost eliminată din discuție. [illegible]

Duminică [illegible]

Ei pot și trebuie să „intre în joc" de la începutul [illegible] acum și calitățile și defectele adversarului) mai mult, să ia și să păstreze inițiativa cea mai mare parte din timp. Zic: putem, pentru că, așa cum s-a impus oricui a asistat la meciul de la București, valoarea formației noastre este evident mai săltată decît a bulgarilor. Nu e cazul aici să facem o comparație pe oameni sau compartimente cu adversarii de duminică, cert este că superioritatea noastră — chiar dacă la 3 mai s-a manifestat timid, printr-o diferență de un gol — trebuie menționată, și la Sofia o dorim explozivă.

Rîndurile acestea sînt pentru voi, cei unsprezece, care la Sofia veți lupta să apărați culorile sportive ale țării. Îndemn și stimulent să vă fie dragostea cu care sutele de mii de suporteri veniți duminică de duminică să vă vadă și să se incinte, vă înconjoară în permanență. Ei cred în voi, în talentul vostru și în dorința noastră de victorie. Sînteți datori să-i răsplătiți cu aceeași dragoste așa cum de multe ori ați mai făcut-o. La Sofia puteți demonstra din plin talentul și clasa pe care o dețineți în fotbal.

Pentru aceasta e nevoie, acum, mai mult ca oricînd, să fructificați învățămintele și sfaturile antrenorilor voștri.

Greul jocului se cere dus de fiecare echipier și de toți la un loc. Atragem însă atenția liniei de atac că de felul cum va ști să păstreze mingea cît mai mult în zona adversarului depinde în bună măsură rezultatul final. Vigoare, calm, joc relaxat și, ceea ce nu trebuie cu niciun chip să uitați: pase pe jos (la București, duelurile aeriene cîștigate de noi le poți număra pe degete) și deschiderea în adîncime a extremelor. Iar apărătorii, să evite, absolut totdeauna, driblingul în careu și deposedarea prin alunecare, pasibilă, mai ales în deplasare, la penalizări cu totul de nedorit.

Astăzi, lotul nostru părăsește țara pornind spre Sofia. Fiecare iubitor al fotbalului îi însoțește pe băieți numai cu gînduri bune.

E, repetăm, poate cel mai greu meci din ultima vreme. Dar noi toți, cei de acasă și cei care vom fi în tribună, sîntem siguri că jucătorii noștri vor face totul pentru victorie. E un dar pe care-l așteptăm cu inima deschisă.

Succes. Și să fie călătoria la Sofia începutul drumului spre Tokio.

FANUȘ NEAGU

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

• Echipa sovietică de fotbal [illegible] și-a început turneul în țara noastră, jucînd ieri la Oradea cu formația locală Crișul. [illegible]

• La Berlin a început un mare concurs internațional de [illegible] la care participă sportivi din echipele olimpice ale U.R.S.S., R. P. Romîne, R. P. Ungare, R. P. Polone [illegible]

[illegible]

• Echipa braziliană de fotbal „Bonsuccesso" își începe duminică turneul în țara noastră, jucînd de la ora 18,30 pe stadionul Republicii din Capitală echipa Rapid. [illegible]

• După cum se știe, în programul Jocurilor Olimpice de la Tokio figurează ca disciplină sportivă nouă, jocul de volei. Întrecerile de volei sînt programate între 11 și 23 octombrie la Tokio și Yokohama. [illegible]

• Sîmbătă, de la ora 16, velodromul Dinamo din Capitală va găzdui concursul de ciclism-pistă dotat cu „Cupa Dinamo". [illegible]

(Agerpres)

Sesiune științifică republicană de chimie

Joi au început la Iași lucrările Sesiunii științifice republicane de chimie la care participă reprezentanți ai Academiei R.P. Romîne, ai unor ministere și institute de cercetări, reprezentanți ai industriei chimice, cadre didactice de specialitate din unitățile de învățămînt superior din țară. Sînt, de asemenea, prezenți oaspeți de peste hotare. Lucrările sesiunii au fost deschise de acad. Cristofor Simionescu, președintele filialei din Iași a Academiei R.P. Romîne.

Acad. Ilie Murgulescu, președintele Academiei R.P. Romîne, a vorbit despre principalele realizări obținute de țara noastră în dezvoltarea industriei chimice și a cercetărilor științifice din acest domeniu.

In numele Comitetului regional Iași al P.M.R. și al Sfatului popular regional, participanții la sesiune au fost salutați de tov. Virgil Cazacu, prim-secretar al Comitetului regional Iași al P.M.R.

In continuare, Atanase Diaconescu, adjunct al ministrului industriei petrolului și chimiei, a vorbit despre problemele actuale ale dezvoltării industriei chimice în R. P. Romînă, iar acad. prof. C. D. Nenițescu, președintele Secției de științe chimice a Academiei R. P. Romîne, a conferențiat despre hidrocarburi pseudoaromatice.

Lucrările sesiunii continuă.

(Agerpres)

Pe Dunăre la Galați

Foto: AGERPRES

ÎȚI MULȚUMIM, ȘCOALĂ!

(Urmare din pag. I)

voie, tovarășă profesoară — a spus, luînd cuvîntul, și tatăl elevei Ana Stroie, — dați-mi voie să vă mulțumesc și eu, ca părinte. Dumneavoastră, ca și altor tovarăși profesori, noi vă sîntem datori pentru învățătura pe care ați dat-o copiilor noștri. Mulțumim, prin dumneavoastră, tuturor celor ce le-au creat copiilor condiții atît de bune de învățătură, partidului și statului nostru îi mulțumim. I-am adus aici de mînă, făcînd primii pași spre abecedar, și ni-i dați oameni cu carte, învățați. Eu sînt muncitor ceferist, grivițean, și știu să prețuiesc ceea ce ați făcut și vă mulțumesc din inimă pentru asta...

Adevărul este că și ajutorul familiilor, al părinților, colaborarea lor cu școala, cu organizația U.T.M. a contribuit mult la bucuria generală de acum.

271 de elevi absolvenți la o singură școală medie.

Tot atîția tineri de nădejde, tot atîtea familii fericite.

O zi care nu se uită

...Festivitatea se terminase. Tovarășa Ana Nicolau, diriginta clasei a XI-a D de la Școala medie 28, se întorsese în cancelarie. Am găsit-o vibrînd încă de emoția momentelor pe care le trăise, momente create de foștii săi elevi, de care se despărțea cu părere de rău, dar și cu bucuria de a-i vedea crescînd, [illegible], intrînd în viață. Tovarășa Ana Nicolau, profesoară de latină, este o femeie cu părul complet alb.

— Ziua de azi, ne-a spus dînsa, e dintre cele care nu se uită. Să-i fi văzut, tovarășă dragă, pe elevii care au luat cuvîntul la ultima oră... au spus vorbe gingașe, care dovedesc că am crescut copii cu suflete curate...

Era bucuria, marea bucurie a unui profesor. A dat țării, vieții noastre, oameni înaripați de idealuri înalte. La cine se gîndea? La Cristina Grand, la Sanda Popescu, la Marilena Vulpe sau la cele două surori, Maria și Florentina Florea?

— La toți 37, a precizat dînsa.

Profesoară cu experiență, dedicase ultima oră de dirigenție unei meditații colective asupra anilor de școală. Discutaseră mult, cu aprindere, cu emoție... și dînsa crezuse că atîta e destul. La ultima oră de latină însă, deschizînd ușa, a rămas în prag, surprinsă: cu buchete de flori, cei 37 de elevi o așteptau ridicați în picioare. Imediat, un coleg a dat tonul și întreaga clasă a început cunoscutul cîntec studențesc „Gaudeamus igitur". Acum n-o mai mirau nici florile, nici purtarea lor. Cît a ascultat cîntecul (pînă la urmă a cîntat și dînsa!) se tot întreba cine i-a învățat. Nu-l învățaseră la clasă. Cu atît mai emoționată a fost cînd a aflat că, dorind să-i facă o surpriză, elevii făcuseră apel la ajutorul unui tovarăș profesor de muzică, că repetaseră cîntecul fără știrea dînsei numai pentru a-l putea cînta corect, în limba care-i învăța, la ultima oră.

— Cîntecul acesta a fost, spunea tovarășa profesoară, și o exprimare a angajamentului lor de a studia mai departe, în facultăți, sau oriunde vor munci.

„Să-l duceți mai departe..."

La sfîrșitul orelor, cei aproape 200 de absolvenți ai clasei a XI-a de la Școala medie 28 s-au adunat în sala de festivități. Au fost invitați aci toate cadrele didactice, părinți, elevi de la clasele mai mici, conducerea școlii. Momentele de emoție s-au succedat unul după altul.

In ziua aceea, elevii claselor a XI-a ceruseră să facă ei — pentru ultima oară — de serviciu în școală. Și toate clasele i-au ascultat (nici nu se putea altfel!) pe „veterani". Tot ei, care au creat în școală un cineclub și un cerc de amatori foto, au pregătit și lăsat în „arhiva de filme a școlii" un film al ultimelor ore de curs. Angajîndu-se în fața profesorilor să muncească bine, să învețe mult, să se comporte în viață ca oameni de nădejde, ei s-au angajat totodată ca peste 10 ani să revină la școală, să comunice profesorilor ceea ce au realizat. Atunci, filmul acesta făcut de ei le va fi de mare folos!

Dar, poate cel mai emoționant dintre toate, a fost momentul predării steagului de fruntași pe școală elevilor celor mai mici ai școlii. La începutul anului elevii claselor a XI-a au împărțit celor de la ciclul elementar cărțile gratuite acordate de stat. De atunci prietenia dintre „veterani" și „boboci" s-a menținut foarte strînsă. Iată de ce, cîștigînd drapelul de clase fruntașe pe școală, clasele a XI-a au hotărît să-l dea în grija celor mai mici, să-l păstreze cu tot atîta succes pînă cînd ei înșiși vor trăi momentul absolvirii. Minute întregi s-a aplaudat momentul cînd Mircea Dușan, elevul cu cele mai bune rezultate la învățătură din toți anii, a predat acest drapel unei eleve din... clasa a doua elementară.

Cel mai frumos succes

In bilanțul clasei a XI-a J de la Școala medie nr. 1 „Nicolae Bălcescu" — încheiat la sfîrșitul anilor de școală — sînt înscrise multe succese. Dar, fără îndoială, cel mai însemnat dintre ele este formarea unui colectiv închegat — căruia i se datoresc, de fapt, toate celelalte succese.

Era firesc, deci, ca și în momentul solemn al despărțirii de școală, de tovarășii profesori, elevii clasei a XI-a J să dovedească spiritul lor colectiv. La ora 6,30 dimineața și-au dat întîlnire cu toții, undeva, în afara școlii. N-a întîrziat nimeni. Cu brațele încărcate de flori și inimile pline de emoție, au intrat pe poarta școlii cu un sfert de oră înainte ca sunetul clopoțelului să anunțe începutul primei ore de curs din ultima zi de școală. I-au întîmpinat tovarășii profesori, colegii din clasele mai mici...

Surprizele s-au ținut lanț în ultima zi de școală. În timpul orelor au fost făcute instantanee fotografice: fără ca să știe tovarășii profesori erau fotografiați în timp ce predau lecțiile... Apoi, în laboratorul școlii, foto-amatorii au realizat în grabă tablouri pe verso-ul cărora au fost caligrafiate numele tuturor elevilor clasei. Aceste tablouri au fost dăruite tovarășilor profesori împreună cu... promisiunea: „Nu vom uita niciodată sfaturile dvs. părintești".

In ziua aceea, tovarășa profesoară Georgeta Nicolov, diriginta clasei, nu avea oră cu ei. Avînd însă oră la clasa a X-a A, înainte cu 2 minute de sfîrșitul orei a primit vizita elevilor săi din clasa a XI-a J. In prezența colegilor lor mai mici, aceștia i-au dăruit dirigintei flori. De asemenea, din partea întregului colectiv al clasei i-a fost dăruit un coș cu flori și o insignă colorată pe care erau desenate un compas și un echer și înscrise datele: 1964—1974. Pe verso, toți cei 36 de absolvenți ai clasei a XI-a J (n-a rămas nici un corijent în această clasă) s-au iscălit în formă de spirală, așa cum e traiectoria unei particole de ciclotron (tovarășa Georgeta Nicolov este profesoară de fizică).

Elevii clasei a XI-a J au mulțumit dirigintei, celorlalți tovarăși profesori, pentru tot ce i-au învățat în anii de școală. Cu toții au promis că se vor strădui — în toate împrejurările — să muncească și să se comporte astfel încît profesorii școlii să fie mîndri de foștii lor elevi.

★

V-am înfățișat, în rîndurile de mai sus, cîteva scene, cîteva secvențe din filmul ultimei zile de școală. Cei aproape 40 000 de absolvenți ai școlii medii, care intră, în aceste zile, în viață — și-au manifestat mulțumirea față de profesorii lor, care timp de 11 ani le-au condus pașii spre cunoașterea și înțelegerea celor mai adînci taine ale naturii și societății, i-au pregătit pentru viață.

Solemn și sărbătoresc, împletind emoția despărțirilor cu bucuria noilor orizonturi, evenimentul constituie, pentru toți, un ceas important, un ceas al răspunderilor.

40 000 de tineri pășesc pe drumurile vieții, deschise larg înainte-le...

CINEMATOGRAFE

CAUZE DREPTE — cinemascop — rulează la Patria orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15, București orele 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21. Melodia orele: 10; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21, grădina Doina ora 20. Înfrățirea între popoare orele: 10; 15,45; 18; 20,15. CEI PATRU CĂLUGĂRI rulează la Republica orele 8,45; 10,45; 12,45; 14,45; 16,45; 18,45; 21, Stadionul Dinamo ora 20. Capitol orele: 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,45; 21, grădină ora 20, Grivița orele: 9; 11; 13; 15,15; 17,15; 19,15; 21,15. Tomis orele: 9; 11; 13; 15,15; 17,15; 19,15; 21,15, Aurora orele 9; 11; 13; 15,15; 17,15; 19,45; 21,15; grădină ora 20, Modern orele: 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 21,15 grădină ora 20.30, Feroviar orele: 10; 12; 14,15; 16,15, Arenele Libertății 20; grădina Tomis — 20. TÎNĂRUL DE PE VASUL COLUMB — cinemascop — rulează la Carpați orele: 10; 12; 14; 16; ora 19, Seara prietenilor filmului. ÎMBLÎNZITORII DE BICICLETE — cinemascop — rulează la Festival orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21, grădină ora 20, Floreasca orele: 16; 18,15; 20,30. ANOTIMPURI rulează la Victoria orele: 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21, Excelsior orele: 10; 12,15; 16; 18,15; 20,30. KALOIAN rulează la Central orele: 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45, Viitorul orele 16; 18; 20, Pacea orele 16; 18,15; 20,30. DIVORȚ ITALIAN rulează la Lumina orele: 9,45; 11; 14; 16,15; 18,30; 20,45. TOTUL DESPRE EVA rulează la Union orele: 14,30; 17,30; 20,30, Cosmos orele: 16; 19. NU SE POATE FĂRĂ DRAGOSTE rulează la Doina orele: 11,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30, (program pentru copii ora 10). FRAȚII CORSICANI — cinemascop — rulează la Giulești orele 10; 12; 15,30 18; 20,30, Cringași orele: 11, 14,30; 17; 19,30. CAVALERUL PARDAILLAN — cinemascop — Munca orele 15; 17; 19; 21, grădina Vitan ora 20. NU PLECA rulează la Cultural orele: 16; 18,15; 20,30. UN OM CARE NU EXISTĂ rulează la Feroviar orele: 18,30; 20,30, Adesgo orele: 15,30; 18; 20,15. CUM STĂM TINERE? rulează la Dacia orele: 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21, TAXIUL MORȚII rulează la Buzești orele: 16; 18,15; 20,30, grădină ora 20. AVENTURILE UNUI TÎNĂR — cinemascop — rulează la Bucegi orele 10; 13; 16; 19, grădină ora 20,15, Miorița orele 9; 12; 15; 18; 21, Arta orele: 14,15; 16,30; 18,45; 21, grădină ora 20, Volga orele 9; 12; 15; 18; 21, Flamura orele 9; 12; 15; 17,45; 20,30. Grădina Moșilor ora 20. UN SURÎS ÎN PLINĂ VARĂ rulează la Unirea orele: 16; 18,15, grădină ora 20,30. ANACONDA rulează la Flacăra orele: 14; 16; 18,15; 20,30. Colentina orele: 14,15; 16,30; 18,45; 21, grădină ora 20, Lira orele: 15; 17; 19, grădină ora: 21.

A APĂRUT

Lupta de clasă

Organ teoretic și politic al C.C. al P.M.R.

Nr. 5 mai 1964

SUMAR

BUJOR ALMĂȘAN: Industria minieră, ramură de bază a economiei naționale; ILEANA MĂRCULESCU, ILIE MOLDOVEANU: Probleme actuale ale cercetării filozofice; TIBERIU HORVATH: Investițiile și eficiența lor economică; TUDOR VIANU: Istoria literaturii romîne în învățămîntul superior; SILVIAN IOSIFESCU: Aspecte ale studierii esteticii; STELA CERNEA: Sociologia industrială burgheză în impas.

DEZBATERI PE MARGINEA PROIECTELOR DE TEMATICĂ A CURSURILOR DE ȘTIINȚE SOCIALE

— Din partea catedrei de filozofie de la Școala superioară de partid „Ștefan Gheorghiu".

— Din partea catedrei de socialism științific de la Institutul de petrol, gaze și geologie din București.

— Din partea catedrei de socialism științific de la Institutul politehnic din Iași.

— Din partea catedrei de materialism dialectic și materialism istoric de la Universitatea „Babeș-Bolyai" din Cluj.

CRITICĂ ȘI BIBLIOGRAFIE

ION OARCĂSU: „Cordovanii" de Ion Lăncrănjan; GH. LAVRIC, V. NEAMȚU: Tratarea problemelor agriculturii la nivelul cerințelor actuale; FIȘIER BIBLIOGRAFIC: A. SPORNIC: „Probleme de economie industrială"; S. MIHĂILESCU: „Drumul spre Ghana".

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

Scrisori de la: Uzinele „Industria sîrmei" din Cîmpia Turzii; Universitatea muncitorească de pe lîngă Fabrica de pielărie și încălțăminte din orașul Cluj; Ing. Paul Varga de la Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice — Fundulea.

de peste hotare

Vizita în U.R.S.S. a delegației de activiști ai P.M.R.

MOSCOVA 28. — Corespondentul „Scînteii", A. Munteanu, transmite: Joi dimineața delegația de activiști ai P.M.R., condusă de tovarășul Chivu Stoica, a făcut o vizită la Comitetul orășenesc Moscova al P.C.U.S. Oaspeții romîni au fost însoțiți de P. N. Demicev, secretar al C.C. al P.C.U.S., V. S. Frolov, șef de secție și A. I. Gorceakov, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.U.S.

Delegația a fost întîmpinată de N. G. Egorîcev, prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid, de membri ai Biroului și șefi de secții ale Comitetului orășenesc. N. G. Egorîcev a împărtășit membrilor delegației din experiența Comitetului orășenesc în conducerea industriei capitalei sovietice.

La Comitetul de stat pentru coordonarea lucrărilor de cercetări științifice al U.R.S.S., Comitetul de Stat pentru construcții de aparate, mijloace de automatizare și sisteme de comandă și Comitetul de Stat pentru industria de prelucrare a petrolului și industria petrochimică de pe lîngă Comitetul de stat al planificării din U.R.S.S., delegații au făcut cunoștință cu problemele conducerii de stat în domeniul științei, tehnicii și dezvoltării industriei chimice.

Oaspeții romîni au fost primiți de conducătorii acestor comitete, K. N. Rudnev, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, V. S. Fedorov și V. V. Kazanski, precum și de alți lucrători cu munci de răspundere din aparatul de stat.

R. S. F. IUGOSLAVIA. Școala industrială din Liubliana dispune de terenuri de volei, fotbal, baschet și alte sporturi. După cum se vede și în fotografie, elevii acestei școli utilizează din plin, în timpul recreațiilor, terenurile sportive de care dispun

Funeraliile lui Jawaharlal Nehru

DELHI 28 (Agerpres). — La 28 mai, în capitala îndoliată a Indiei, au avut loc funeraliile eminentului om de stat al Indiei, fostul prim-ministru Jawaharlal Nehru. În primele ore ale dimineții, sute de mii de oameni au trecut prin fața catafalcului, pentru a aduce un ultim omagiu ilustrului dispărut.

Spre prînz, corpul neînsuflețit al lui Nehru, acoperit cu drapelul național al Indiei, a fost așezat pe un afet de tun tras de soldați ai armatei indiene. Cortegiul funebru a pornit apoi de la reședința fostului prim-ministru spre rîul Jumna. Sute de mii de oameni erau masați de-a lungul celor zece kilometri pe care i-a parcurs cortegiul funebru. Printre ei se aflau reprezentanți ai tuturor statelor Indiei. După cîteva ore, cortegiul funebru a ajuns pe malul rîului Jumna, unde cu 16 ani în urmă a fost incinerat conducătorul luptei de eliberare a poporului indian, Mahatma Gandhi.

Corpul neînsuflețit al lui J. Nehru a fost așezat pe un rug din lemn de santal. Sanjay Gandhi, în vîrstă de 16 ani, nepotul fostului prim-ministru, a aprins cu o torță rugul. În acest moment o ploaie de petale de flori a căzut deasupra rugului, iar o gardă de onoare a tras salve de arme în memoria eminentului fiu al poporului indian.

La funeralii au participat delegații guvernamentale din numeroase țări ale lumii. Delegația R. P. Romîne este condusă de prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne, Gheorghe Apostol.

Delegația Republicii Populare Romîne condusă de prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Gheorghe Apostol, a semnat în cartea de condoleanțe de la reședința defunctului Jawaharlal Nehru și în cartea de condoleanțe de la reședința președintelui Republicii India, dr. Sarvapalli Radhakrishnan.

Delegația a fost primită de Indira Gandhi, fiica defunctului, căreia i-a transmis condoleanțe pentru pierderea grea suferită prin încetarea din viață a eminentului om de stat al Indiei.

Delegația a fost însoțită de ambasadorul Indiei la București, K. R. F. Khilnani, precum și de membri ai Ambasadei R. P. Romîne la Delhi.

Guvernul indian și președintele Republicii India continuă să primească mesaje și telegrame de condoleanțe din numeroase capitale ale lumii. Șefi de state și guverne își exprimă profundul regret în legătură cu încetarea din viață a lui Jawaharlal Nehru, eminent fiu al poporului indian, personalitate marcantă a vieții internaționale contemporane.

★

La Palatul Națiunilor a avut loc la 28 mai o ședință plenară extraordinară a Conferinței Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare, consacrată memoriei lui Jawaharlal Nehru. Cei 1 500 de delegați la conferință, reprezentînd 120 de țări, au păstrat un minut de reculegere în memoria eminentului om de stat al Indiei și luptător pentru menținerea păcii în lumea întreagă.

La ședința de doliu au luat cuvîntul Kaissouny (R.A.U.), președintele conferinței, reprezentanți ai țărilor Africii, Asiei, Americii Latine, Europei occidentale și țărilor socialiste.

★

DELHI 28 (Agerpres). — Într-un comunicat oficial se anunță că Gulzarilal Nanda, primul ministru ad-interim al Indiei, va deține și funcțiile de ministru al afacerilor externe, ministru al afacerilor interne și ministru pentru energia atomică.

Conducerea partidului Congresul național indian se întrunește vineri pentru a alege pe noul lider al partidului.

Delegația Sfatului Popular al orașului Constanța în Finlanda

HELSINKI 28 (Agerpres). — Delegația Sfatului Popular al orașului Constanța, care vizitează orașul Turku din Finlanda, în cadrul acțiunii de înfrățire a celor două orașe, a făcut marți o vizită oficială la primăria orașului, unde a fost primită de Vaino Leino, primarul orașului Turku.

După masă, delegația a asistat la deschiderea oficială a expoziției de artă grafică contemporană romînească. Expoziția a fost deschisă de Vaino Leino, care a vorbit despre continua dezvoltare a relațiilor existente între Finlanda și Romînia. Vorbitorul și-a exprimat convingerea că acțiunea de înfrățire a orașelor Constanța și Turku, precum și schimbul reciproc de expoziții care a avut loc cu această ocazie, vor contribui la dezvoltarea relațiilor prietenești dintre poporul romîn și poporul finlandez.

Președintele Sfatului Popular al orașului Constanța, Petre Nicolae, a arătat că relațiile trăinicite dintre orașele Constanța și Turku vor contribui la continua dezvoltare a bunelor relații existente între R.P.R. și Finlanda, cît ambele țări au un scop comun: menținerea și consolidarea păcii.

La deschiderea expoziției au mai participat J. Koikkalainen, președintele Consiliului Municipal, numeroși oameni de știință și artă, oameni de afaceri, ziariști etc.

Au fost de față Ion Alexandru, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R. P. Romîne la Helsinki, și alți membri ai ambasadei.

Seara, Vaino Leino, primarul orașului Turku a oferit o masă în cinstea delegației orașului Constanța.

În cursul zilei, delegația orașului Constanța a vizitat șantierele navale „Vulkan" și portul din orașul Turku.

Proiectul sovietic de mesaj cu privire la Laos

MOSCOVA 28 (Agerpres). — După cum anunță agenția TASS, la Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a fost înmînat ambasadorului Marii Britanii, H. Trevelyan, proiectul sovietic de mesaj comun al copreședinților Conferinței de la Geneva pentru Laos către toate țările participante la acordurile de la Geneva pentru Laos.

Proiectul sovietic atrage atenția asupra faptului că avioanele militare ale S.U.A. au început la 21 mai zboruri de recunoaștere deasupra teritoriului Laosului. Aceste acțiuni violează suveranitatea Laosului și reprezintă o încălcare a acordurilor de la Geneva.

În proiect se apreciază că acțiuni de acest fel creează noi piedici în calea reglementării pașnice în Laos, duc la încordarea situației nu numai în această țară, ci și în întreaga regiune a Asiei de Sud-Est.

Copreședinții — se spune în proiectul sovietic — cheamă guvernul S.U.A. și guvernele tuturor țărilor participante la acordurile de la Geneva să respecte suveranitatea și neutralitatea Laosului și speră că ele se vor abține de la acțiuni care ar putea duce la subminarea acordurilor de la Geneva și la reînceperea războiului civil în Laos.

MOSCOVA. — La Moscova s-a anunțat oficial, relatează agenția TASS, că copreședinții Conferinței de la Geneva pentru reglementarea problemei laoțiene — miniștrii de externe ai Uniunii Sovietice și Angliei — au adresat tuturor participanților la această conferință un raport special al comisiei internaționale pentru supraveghere și control din Laos.

Raportul se referă la lovitura de stat organizată de elementele de dreapta la 19 aprilie la Vientiane. În raport, adoptat în unanimitate de membrii comisiei (India, Polonia și Canada) sînt citate fapte care atestă că acest complot militar a urmărit înlăturarea guvernului de coaliție.

Lucrările întîlnirii internaționale a scriitorilor din țările balcanice

SOFIA 28 — Corespondentul Agerpres C. Linte, transmite: Între 25 și 27 mai s-au desfășurat, la Sofia, lucrările întîlnirii internaționale a reprezentanților Uniunilor scriitorilor din țările balcanice, convocată din inițiativa Uniunii scriitorilor bulgari și a Uniunii scriitorilor din R. P. Romînă.

La primul punct de pe ordinea de zi „Literatura țărilor balcanice și problemele umanismului" — au prezentat referate Dimităr Dimov, președintele Uniunii scriitorilor bulgari, Dimitris Fotiadis, vicepreședintele Uniunii scriitorilor greci, Fatmir Giata, conducătorul delegației Uniunii scriitorilor și a oamenilor de artă din R. P. Albania, Leon Kukulas, președintele Uniunii scriitorilor greci, Melih Djevdet Andai, conducătorul delegației din Turcia, Dobrița Ciosici și Matei Matevski, membri ai conducerii Uniunii scriitorilor iugoslavi.

Din partea Uniunii scriitorilor din R. P. Romînă a prezentat un referat criticul literar Ov. S. Crohmălniceanu.

La punctul doi de pe ordinea de zi, privind probleme organizatorice și practice în ceea ce privește colaborarea scriitorilor din țările balcanice, a luat cuvîntul Marcel Breslașu, membru al Biroului Uniunii Scriitorilor din R. P. Romînă.

Prima întîlnire a reprezentanților scriitorilor din țările balcanice a adoptat, în unanimitate, un apel adresat scriitorilor din țările balcanice și scriitorilor din întreaga lume. În apel se spune:

„Noi, reprezentanții unor literaturi cu tradiții atît de bogate, considerăm că scriitorii din țările balcanice trebuie să contribuie la o cunoaștere reciprocă mai bună, la dezvoltarea relațiilor în spiritul bunei vecinătăți și a grijei pentru menținerea păcii. Literatura balcanică face parte integrantă din literatura universală și noi, participanții întîlnirii de la Sofia, chemăm pe scriitorii din întreaga lume să depună toate eforturile în lupta împotriva a tot ceea ce constituie o stavilă în calea păcii și a progresului".

Participanții au căzut de acord să se creeze un Consiliu permanent al reprezentanților conducerilor uniunilor scriitorilor din toate țările balcanice.

În seara zilei de 27 mai, Todor Jivkov, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, a oferit o recepție în cinstea participanților la întîlnire.

Congresul de la Ierusalim

IERUSALIM. — În sectorul iordanian al Ierusalimului s-a deschis joi un congres care reunește pe reprezentanții refugiaților arabi palestinieni. După cum se știe, după împărțirea Palestinei un număr însemnat de arabi din Israel s-au refugiat în țările arabe, iar locuitorii părții arabe a Palestinei, inclusă fie în componența Iordaniei, fie în cea a R.A.U., au devenit cetățeni ai celor două țări. O tentativă de constituire a unei așa-numite „entități palestiniene" a fost făcută și în 1948, dar fără succes. Actualul congres este menit să realizeze acest obiectiv.

La congres, ale cărui lucrări au fost deschise de regele Hussein al Iordaniei, participă și reprezentanți ai mai multor țări arabe. Aceste țări adoptă, însă, poziții diferite în unele probleme dezbătute de congres. Arabia Saudită a anunțat că nu-și trimite reprezentanți la congres, considerîndu-l nereprezentativ. Nici reprezentanții refugiaților palestinieni care locuiesc pe teritoriul Arabiei Saudite nu au fost autorizați să participe la congres.

În legătură cu situația din Cipru

NICOSIA 28 (Agerpres). — Într-un bilanț asupra situației din Cipru pe ultimele două luni, comandantul forțelor O.N.U. din insulă, generalul Gyani, arată că sub supravegherea trupelor Națiunilor Unite, incidentele dintre cele două comunități au scăzut în intensitate. În bilanț se arată că forțele O.N.U. au reușit să elibereze principalele șosele ale țării pe care le-au redat traficului și că în prezent membrii celor două comunități participă în condiții destul de propice la lucrările agricole de primăvară.

Potrivit bilanțului „unul din cele mai mari obstacole căror trebuie să le facă față forța internațională din Cipru este prezența în rîndul celor două comunități a unor persoane înarmate, iresponsabile, care provoacă dezordini". Atîta timp cît acestea nu vor fi dezarmate și puse sub supraveghere, subliniază comandantul forțelor O.N.U., „lipsa de securitate va continua să prevaleze". Gyani face un apel către liderii celor două comunități să uzeze de influența lor pentru a preîntîmpina dezlănțuirea de noi incidente în insulă.

În același timp, se anunță că Crucea roșie internațională a informat pe generalul Gyani că 27 de ciprioți turci dați dispăruți au fost regăsiți în satele lor de către membrii acestui organism, sosiți în Cipru pentru a participa la căutarea persoanelor dispărute.

Din viața tineretului lumii

Greva studenților din Ecuador

Postul de radio Quito a anunțat că 9 000 de studenți de la cinci universități de stat din Ecuador au declarat grevă pe termen nedeterminat. Greviștii revendică abrogarea legii cu privire la învățămîntul general, promulgată de junta militară.

Conform acestei legi este lichidată autonomia universitară, se limitează admiterea tineretului în universități, se interzice orice activitate a organizațiilor studențești. De fapt, odată cu lovitura militară de acum 10 luni și cu instaurarea juntei au fost suspendate cele mai elementare drepturi cetățenești prevăzute în constituția ecuadoriană.

Organizațiile democratice sînt supuse unor puternice represiuni, cele care s-au pronunțat pentru reintroducerea drepturilor constituționale fiind desființate. Cu o lună în urmă au fost arestați liderii ai Federației studenților universitari din Ecuador și a fost declarată ilegală organizația studențească. În ultimele zile junta militară a procedat la dizolvarea organizațiilor juriștilor. Un mare număr de juriști au fost arestați sau obligați să părăsească țara. Multora li s-a interzis să-și continue activitatea. Confederația oamenilor muncii din Ecuador — C.T.E. și ea ilegală — a propus un program de luptă împotriva dictaturii militare instalate în vara anului trecut. *„O minoritate de privilegiați latifundiari, industriași, bancheri, mari comercianți, împreună cu companiile străine realizează profituri astronomice în timp ce poporului nu-i rămîne decît foametea, boala, ignoranța și moartea"* se arăta într-un comunicat difuzat în mod clandestin de C.T.E.

Economia țării stagnează, mari perturbații au loc în agricultură unde domină relații semifeudale. La aceasta trebuie adăugat faptul că 76 la sută din suprafața arabilă nu se cultivă, din care cauză foametea face deseori ravagii.

Ziarul „PUEBLO" comentînd noile împrumuturi interne lansate pentru a se face față situației economice sublinia că junta militară *„intenționează să-i oblige pe cetățeni să dea banii lor, întrucît ei (adică juntei) nu-i mai ajung împrumuturile contractate în străinătate"*.

Situația economică a țării se reflectă și în balanța de plăți externe. În perioada anilor 1948—1964 valoarea totală a împrumuturilor externe a ajuns la aproximativ 30 milioane dolari, în timp ce în aceeași perioadă, au avut loc scăderi ale prețurilor la cafea și cacao care au adus Ecuadorului pierderi de 67,2 milioane dolari.

Ziarul citat evidențiază faptul că suma totală a datoriilor de stat reprezintă aproape 50 la sută din venitul național anual al țării și că lansarea noilor împrumuturi constituie o încercare a juntei de a evita o și mai profundă agravare a vieții economice.

Agenția americană U.P.I. a anunțat zilele trecute că partidele politice au cerut celor care guvernează țara *„revenirea la un regim constituțional"*. În acest sens ziarele ecuadoriene au publicat declarații ale partidelor liberal, radical, conservator și ale mișcării social-creștine în care subliniază că *„este neapărat necesar ca în țară să se reinstaureze garanțiile constituționale"*.

Greva studenților se încadrează în marile acțiuni întreprinse de forțele democratice din Ecuador.

IOAN TIMOFTE

COREEA DE SUD. Mii de studenți din Seul și din alte orașe sud-coreene au organizat recent demonstrații antiguvernamentale în cursul cărora au cerut lichidarea corupției, pedepsirea polițiștilor care au atacat pe studenți în timpul recentelor manifestații și eliberarea celor arestați. În fotografie: aspect din timpul unei demonstrații

Mesajul adresat de Walter Ulbricht lui Ludwig Erhard

BERLIN 28 (Agerpres). — După cum anunță agenția A.D.N., Walter Ulbricht președintele Consiliului de Stat al R.D.G., a adresat la 26 mai lui Ludwig Erhard, cancelarul R. F. Germane, un mesaj în care face o serie de propuneri pentru asigurarea de relații pașnice, de înțelegere și apropiere între cele două state germane, în vederea rezolvării problemei germane.

Walter Ulbricht propune ca atît guvernul R.D.G. cît și guvernul R.F.G. să dea publicității cîte o declarație prin care să-și asume obligația de a nu produce, achiziționa sau primi, direct sau indirect, arma nucleară sau documentația științifică necesară, de a nu urmări pe nici o cale obținerea dreptului de folosire a armei nucleare, de a nu participa la experiențe cu arma nucleară, de a nu admite staționarea sau folosirea direct sau indirect, a armei nucleare pe propriul teritoriu.

În mesajul său, Walter Ulbricht subliniază că „fără o destindere a relațiilor dintre cele două state germane, fără realizarea unei înțelegeri între ele, care presupune tratative pe baza egalității în drepturi, în problema germană nu se pot obține progrese, nici în prezent, nici în viitor".

pe scurt • pe scurt

Sofia: Cocteil la Ambasada R. P. Romîne

SOFIA. — Joi seara însărcinatul cu afaceri ad-interim, C. Ionescu Tira, a oferit în saloanele Ambasadei R. P. Romîne la Sofia un cocteil în cinstea delegației Uniunii ziariștilor bulgari, condusă de Ilia Kiulovschi, vicepreședinte al Uniunii ziariștilor bulgari și redactor-șef al ziarului „Otecestven Front", care va vizita țara noastră la invitația Uniunii ziariștilor din R. P. Romînă.

Au participat Gheorghi Bokov, președintele Uniunii ziariștilor bulgari, redactor-șef al ziarului „Rabotnicesko Delo" Haralambi Traikov, vicepreședinte al Uniunii ziariștilor și redactor-șef al ziarului „Zemedelsko Zname", Ilia Ignatov, secretar al Uniunii ziariștilor, Dimităr Kalev, redactor-șef al ziarului „Trud", ziariști bulgari care au vizitat recent țara noastră, reprezentanți ai Direcției presei din Ministerul Afacerilor Externe din R. P. Bulgaria.

NEW YORK — La organizația Națiunilor Unite s-a anunțat că șederea în Yemen a misiunii de observare a O.N.U. va fi prelungită pînă la 4 iulie 1964. Secretarul general al O.N.U., U Thant, a declarat că, în cursul consultărilor oficiale care au avut loc, nu s-au ridicat nici un fel de obiecțiuni împotriva acestei prelungiri.

Irak: Revizuirea proceselor împotriva kurzilor

BAGDAD — În Irak a fost creată o comisie specială pentru revizuirea tuturor proceselor în urma cărora cetățeni de naționalitate kurdă au fost condamnați de către Tribunalele militare la închisoare sau alte pedepse. Pînă în prezent au fost revizuite 50 asemenea procese. Concluziile vor fi date publicității în cursul săptămînii viitoare.

Rașid Mohsen, șeful siguranței, a adresat tuturor organelor administrative din țară o circulară, în care le ordonă reinstalarea în vechile lor funcții a persoanelor destituite „în timpul evenimentelor din nordul țării", fără vreo aprobare prealabilă a conducerii siguranței.

BONN — Comisia pentru afacerile externe a Bundestagului vest-german a aprobat miercuri proiectul de lege privind ratificarea Tratatului de la Moscova asupra încetării experiențelor nucleare în atmosferă, spațiul cosmic și sub apă.

LONDRA. — La Londra s-a anunțat oficial că la începutul anului viitor regina Angliei, Elisabeta a II-a, va vizita Europa și R. F. Germană.

LONDRA — Într-un comunicat al Ministerului pentru relațiile cu Commonwealth-ul și pentru colonii al Marii Britanii se anunță că la 9 iunie se va deschide la Londra Conferința pentru viitorul constituțional al Federației Arabia de sud.

Recomandare a partidului E.D.A.

ATENA. — După cum relatează ziarul „Avghi", miercuri seara partidul E.D.A. a depus la prezidiul parlamentului grec o recomandare sub formă de scrisoare adresată președintelui guvernului și miniștrilor de justiție și de interne, prin care se recomandă să se accepte cererile Comitetului Central al Partidului Comunist Grec pentru legalizarea sa și pentru repatrierea refugiaților politici aflați în străinătate.

După tragicele evenimente de la Lima

LIMA — Din surse guvernamentale s-a anunțat că pînă în prezent la Lima au fost arestate peste 50 de persoane, în legătură cu tragicele evenimente petrecute duminică pe stadionul național. Cercetările continuă.

Comitetul național al sporturilor din Peru a anunțat suspendarea vînzării pe viitor a sticlelor de băuturi pe stadion. Comitetul a făcut cunoscut, de asemenea, că pagubele pricinuite instalațiilor de pe stadion se ridică la suma de 37 500 dolari.

Descoperiri arheologice în Iordania

AMMAN — Un grup de arheologi care au făcut săpături în localitatea Dothan, situată la circa 60 de mile nord de Ierusalim, a descoperit aici un mormînt datînd de aproximativ 3 000 de ani, unde au găsit aproape 2 400 de obiecte, a declarat directorul general al departamentului de antichități al Iordaniei.

Orașul Dothan datează de pe timpul epocii de bronz, adică de aproape 2 000 ani î.e.n. De asemenea, arheologii au descoperit aici ruinele unor așezăminte arabe, dedesubtul cărora au fost găsite rămășițe ale unor construcții bizantine.

MANILA. — Două ancore incrustate cu corali care, după cum se crede, ar putea să fi aparținut unuia din vasele expediției lui Magellan din secolul al XVI-lea, au fost descoperite în apele filipineze, relatează ziarul „Manila Times".

Se știe că Magellan a descoperit insulele filipineze în 1521. El a fost ucis într-o luptă cu băștinașii, dar o parte din vasele expediției au reușit să se reîntoarcă în Europa. Ancorele descoperite ar fi, potrivit ziarului, ale vasului „Concepcion", unul din cele cinci vase ale expediției, care a fost abandonat în apele filipineze.

Arestări în Brazilia

RIO DE JANEIRO. — După cum relatează corespondentul din Rio de Janeiro al agenției Prensa Latina, în statul Santa Catarina au fost arestate peste 100 de personalități politice care au deținut diferite funcții în timpul președinției lui Goulart, iar în statul Rio Grande do Sul, un numeros grup de muncitori și funcționari de la compania petrolieră de stat „Petrobraz" au fost concediați. Potrivit aceluiași corespondent, din ordinul autorităților militare, de la Universitatea din capitala Braziliei au fost înlăturați 16 profesori.

Corespondentul arată că ministrul muncii din Brazilia, Suzerini, a ordonat să se instituie un control sever asupra activității a 53 de organizații sindicale din statul Guanabara.

NEW YORK. — Un creier electronic ușurează într-o măsură considerabilă munca avocaților new-yorkezi. Întrucît pronunțarea sentințelor la tribunalele americane se face în cea mai mare parte pe baza jurisprudențelor din cazuri asemănătoare, avocații cercetează uneori săptămîni întregi literatura juridică pentru a găsi jurisprudențele care îi interesează. Acum ei au la dispoziție un creier electronic care le pune la dispoziție un milion de sentințe judecătorești. Contra sumei de 20 de dolari de întrebare creierul electronic scutește pe avocați de orice muncă.

pe scurt • pe scurt

În Comitetul Special O.N.U.

NEW YORK. — Comitetul Special al O.N.U. însărcinat cu cercetarea politicii de apartheid a guvernului Republicii Sud-Africane a publicat un raport conținînd o serie de recomandări adresate Consiliului de Securitate.

Astfel, Comitetul Special recomandă Consiliului de Securitate să declare că situația din R.S.A. constituie o amenințare la adresa păcii și securității internaționale și să ceară tuturor statelor și organizațiilor internaționale să utilizeze influența lor pentru a asigura îndeplinirea hotărîrilor adoptate pînă în prezent de Comitetul Special.

Comitetul Special al O.N.U. recomandă totodată Consiliului de Securitate să hotărască aplicarea de sancțiuni economice atîta timp cît R.S.A. continuă să violeze obligațiile sale ca membră a Națiunilor Unite.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 17.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".